
**JARÐFRÆÐIKORTLAGNING
Á ORKUSTOFNUN
Staða í febrúar 1996**

Freysteinn Sigurðsson, Kristján Sæmundsson
Árni Hjartarson, Elfur Sif Sigurðardóttir,
Elsa G. Vilmundardóttir, Guðmundur Ómar Friðleifsson,
Guðrún Sigríður Jónsdóttir, Helgi Torfason,
Ingibjörg Kaldal, Skúli Víkingsson og Þróóflur H. Hafstað

Greinargerð FS/KS-96/02 Febrúar 1996

ORKUSTOFNUN
Grensásvegi 9, 108 Reykjavík

**JARÐFRÆÐIKORTLAGNING
Á ORKUSTOFNUN
Staða í febrúar 1996**

Freysteinn Sigurðsson, Kristján Sæmundsson
Árni Hjartarson, Elfur Sif Sigurðardóttir,
Elsa G. Vilmundardóttir, Guðmundur Ómar Friðleifsson,
Guðrún Sigríður Jónsdóttir, Helgi Torfason,
Ingibjörg Kaldal, Skúli Víkingsson og Þróóflur H. Hafstað

Greinargerð FS/KS-96/02 Febrúar 1996

Í annars ágæta greinargerð um jarðfræðikortlagningu á Orkustofnun hefur fyrir mistök komist inn efni sem ekki á þar heima og staðhæfingar og orðalag sem Orkustofnun tekur ekki ábyrgð á. Þar er um að eftirfarandi ræða:

1. Á miðri bls. 1 segir svo (feitletrað í greinargerðinni): "*Á Orkustofnun er nú starfandi lágmarks mannaflí til að sinna þörfum orkugeirans á sviði jarðfræðikortlagningar*"

Þessi staðhæfing stendur einvörðungu á ábyrgð höfunda greinargerðarinnar en ekki ber að túlka hana sem viðhorf Orkustofnunar sjálfrar.

2. Nokkru neðar á bls. 1 segir svo (einnig feitletrað): "*Par sem engin jarðfræðastofnun er starfrækt hér á landi hefur Orkustofnun sinnt almennri og hagnýtri jarðfræðikortagerð í auknum mæli (kort i mkv. 1:25.000 og 1:50.000), enda er hún eina stofnunin hérlendis sem hefur þjálfat starfslið og auk þess tækjakost til að sinna slikum verkefnum*"

Þetta orðalag er einnig alfarið á ábyrgð höfundanna en ekki Orkustofnunar. Það er út af fyrir sig rétt að stofnunin hefur tekið að sér verkefni í hagnýtri jarðfræðikortagerð fyrir ýmsa utan orkugeirans, og þá sem söluverk gegn fullri greiðslu kostnaðar. En ókunnur lesandi gæti spurt hvernig stofnunin geti slíkt ef hún hefur aðeins lágmarks mannafla til að sinna þörfum orkugeirans. Sem betur fer er sú staðhæfing ýkt; ella væri stofnunin að vanrækja með þessu skyldur sínar við orkuiðnaðinn í landinu og ríkið. En orðalagið gefur til kynna að Orkustofnun sé *almennt* reiðubúin að taka að sér verkefni í hagnýtri jarðfræðikortlagningu fyrir hvern sem er. Það er ekki rétt og orðalagið er því villandi. Orkustofnun tekur aðeins að sér slík söluverk fyrir aðila utan orkugeirans í þeim mæli sem tóm gefst til fráverkefnum innan þess geira; sérstaklega ríkisverkum fyrir fjárveitingu til stofnunarinnar

3. Inngangur að viðauka (ekki blaðsíðusett)

Orkustofnun hefur ekki það hlutverk að sjá til þess að gerð og útgáfa jarðfræðikorta hér á landi sé með einhverjum tilteknum hætti, eða leggja mat á hver sa háttur ætti að vera, þegar frá eru talin kort sem hún sjálf gerir, eða lætur gera, vegna lögbundinnar starfsemi sinnar. Hún leggur samkvæmt því ekki neinn dóm á það hvort "ástand þessara mála á Íslandi" sé "afbrigðileg"; hvort staða þeirra sé "afbrigðileg og formeskjuleg" eða hvort við höfum "dregist aftur úr" í þessum efnum. Allar staðhæfingar í þá átt í þessum inngangi eru því alfarið á ábyrgð höfunda en ber ekki að túlka sem viðhorf stofnunarinnar.

4. Fylgiskjöl 1, 2, 3 og 4

Efni allra þessara fylgiskjala er almenns eðlis en snertir ekki jarðfræðikortlagningu á Orkustofnun sérstaklega. Þau áttu því ekkert erindi í greinargerð sem þessa sem ætlað er að

gera grein fyrir stöðu jarðfræðikortlagningar á Orkustofnun. Stofnunin tekur því enga ábyrgð á efni þeirra enda þótt sum þeirra séu skrifuð af starfsmönnum hennar.

Orkustofnun þykir miður að þessi mistök hafa átt sér stað. Greinargerðir hennar og skýrslur eru að sjálfsögðu ekki vettvangur til að koma einkaskoðunum einstakra starfsmanna hennar á framfæri. Á hinn bóginn er greinargerð FS/KS 9602 á bls. 3 ágæt og hið þarfasta verk sem höfundar eiga þakkir skyldar fyrir.

Reykjavík 12. mars 1996

Jakob Björnsson
orkumálastjóri

JARÐFRÆÐIKORTLAGNING Á ORKUSTOFNUN Staða í febrúar 1996

Á Orkustofnun hefur frá upphafi verið unnið að jarðfræðikortlagningu og jarðfræðikortagerð víða um land vegna nýtingar vatnsafls og jarðhita. Orkustofnun hefur orðið að afla sér þessara upplýsinga sjálf, því að hér á landi er engin sérstök Jarðfræðastofnun á opinberum vegum, eins og er hjá öllum öðrum síðmenntuðum og tæknivæddum hátekjuþjóðum, sem sjá samféluginu fyrir almennum jarðfræðikortum **í mælikvörðum 1:20.000-1:100.000**. Fram undir 1980 var unnið í ýmsum mælikvörðum og án skipulegs samræmis. Um og upp úr 1980 var farið að vinna að samræmingu kortastaðla sem hafa stöðugt verið í þróun síðan. Árið 1982 hóf Vatnsorkudeild Orkustofnunar samræmda jarðfræðikortlagningu í mælikvarða 1:50.000 og í kjölfar þess jarðfræðikortagerð á vatnasviði Þjórsár ofan Búrfells, en Landsvirkjun tók þátt í kostnaðinum. Síðar hafa ýmsir aðrir samstarfsaðilar komið við sögu eins og Reykjavíkurborg og sveitarstjórnir á höfuðborgarsvæðinu og Hitaveita og Vatnsveita Reykjavíkur. Einnig hefur verið samstarf við sérfræðinga, sem vinna hjá öðrum aðilum eins og Háskóla Íslands og víðar (sjá heimildir).

Vatnsorkudeild Orkustofnunar er brautryðjandi hér á landi á því svíði að gera og gefa út kort í þessum mælikvörðum eftir staðli. Gerð eru þrenns konar kort: Berggrunnskort, jarðgrunnskort og vatnafarskort. Frá 1988 hafa kortin verið unnin í hinni nýju kortblaðaskiptingu Landmælinga Íslands, en áður var kortblaðaskipting Orkustofnunar lögð til grundvallar. Árið 1989 urðu Landmælingar Íslands aðilar að útgáfu kortanna og sjá um sölu og dreifingu þeirra. Hin síðari ár hefur Jarðhitadeild Orkustofnunar einnig unnið jarðfræðikort í samræmdum staðli til útgáfu, einkum berggrunnskort og jarðhitakort. **Á Orkustofnun er nú starfandi lágmarks mannaffi til að sinna þörfum orkugeirans á svíði jarðfræðikortlagningar.**

Á undanförnum árum hefur verið samdráttur bæði í fjárrframlögum til stofnunarinnar og hjá helstu viðskiptavinum hennar innan orkugeirans. Á þessu tímabili hefur Orkustofnun einnig sinnt verkefnum á hinum almenna markaði í samræmi við orkulög (2.gr., 2. liður) Þar er gert ráð fyrir að hún annist hagnýtar jarðfræðilegar kannanir og neysluvatnsathuganir. Sem dæmi um slík verkefni má nefna jarðfræðikortlagningu fyrir sveitarfélög og stofnanir á höfuðborgarsvæðinu, sem viðskiptavinir greiða fullt gjald fyrir. Jarðfræðikort í þessum mælikvörðum nýtast ekki aðeins ofanefndum aðilum heldur öllum, sem koma að skipulagi, landnýtingu, náttúruvernd og jarðvinnuframkvæmdum svo og öðrum sem hafa áhuga á jarðfræðilegri þekkingu.

Þar sem engin jarðfræðastofnun er starfrækt hér á landi hefur Orkustofnun sinnt almennri og hagnýtri jarðfræðikortagerð í auknum mæli (kort í mkv. 1:25.000 og 1:50.000), enda er hún eina stofnunin hérlandis sem hefur þjálfað starfslíð og auk þess tækjakost til að sinna slíkum verkefnum. Þar starfar nú samstilltur hópur sem hefur þjáfast í vinnubrögðum í kortlagningu og kortagerð. Á undanförnum árum hafa 11 sérfræðingar sinnt þessum verkefnum með öðrum störfum á Orkustofnun. Á Náttúrufræðistofnun er einnig unnið að jarðfræðikortlagningu og jarðfræðikortagerð, en þar er áhersla lögð á lands- og landshlutakort **í mælikvörðum 1:200.000 - 1:2.000.000.**

Frá mars 1992 hefur ArcInfo landupplýsingakerfið verið í notkun á Orkustofnun. Var strax farið að nýta það í þágu kortagerðarinnar og fyrstu tölvuunnu, íslensku jarðfræðikortin eru unnin á Orkustofnun. Fyrsta kortið var teiknað í takmörkuðu upplagi á tölvuteiknara 1992 og fyrstu kortin voru prentuð 1995 (sjá heimildir). Nú eru nánast öll jarðfræðikort á Orkustofnun tölvuunni. (Seinstu kortin unnin með flettifilmutækni eru nú í lokafrágangi). Jafnframt er verið að aðlaga jarðfræðistaðlana tölvuvinnslunni og er sú vinna unnin á Orkustofnun. Í raun eru kortastaðlar stöðugt í þróun.

Notkun ArcInfo kerfisins við jarðfræðikortagerð auðveldar öll samskipti við verkkaupa á þann hátt að hægt er að teikna út kort með tölvuteiknara (plotter) á hvaða vinnslustigi sem er, í hvaða mælikvarða sem er, allt eftir óskum hvers og eins. Framsetningu upplýsinga má haga með ýmsu móti. Í mörgum tilfellum þar sem um smærri verk er að ræða er unnt að komast hjá því að prenta kort í stóru upplagi. Stöðugt bætist við gagnagrunninn, sem er varðveittur í tölvuskrám og nýtist einnig við kortagerð í framtíðinni. Tölvuvinnslan auðveldar einng breytingar og lagfæringar í ljósi nýrra rannsókna og í framhaldi af því endurútgáfu korta. Hagkvæmast er að sömu aðilar afli gagnanna, skrásetji þau og varðveiti og setji þau fram. Það kemur best í veg fyrir mistök í meðferð.

Á undanförnum árum hefur verið vaxandi eftirspurn eftir jarðfræðikortum og sífellt fjölgar þeim sem líta á þau sem undirstöðu hvers konar landnýtingar og landverndar. Þar koma að mestu gagni samræmd kort í áðurnefndum mælikvörðum, eins og þau sem jarðfræðingar og kortagerðarmenn Orkustofnunar hafa sérhaeft sig í að vinna, þ.e. í mælikvörðum 1:20.000 - 1:100.000. Fyrir utan hefðbundna notkun korta hérlendis, sem einkum hefur tengst undirbúningi orkuvirkjana, grunnvatnsleit, byggingarefnaleit og ferðamennsku hefur þýðing þeirra á síðustu árum stóraukist vegna umhverfisverndar og skipulags landsvæða.

Í meðfylgjandi heimildalista eru talin upp prentuð og útgefin kort unnin á Orkustofnun frá 1982. Einnig er getið um kort, sem eru í vinnslu um þessar mundir. Auk þeirra korta sem nefnd eru í heimildalistanum eru mörg eldri kort, sem birst hafa í fjölmörgum rannsóknarskýrslum Orkustofnunar, sem nýtast við jarðfræðikortlagningu víðsvegar um landið. Ekki eru heldur sýnd kortlögð svæði sem eru minna en 4 km² að flatarmáli. Það á fyrst og fremst við um lághitasvæði víða um land.

Myndir 1, 2 og 3 sýna stöðu jarðfræðikortaútgáfu og jarðfræðikortlagningar á Orkustofnun.

Í viðauka eru fylgiskjöl; ljósrit úr greinum þar sem er að finna almennar upplýsingar um jarðfræðikortlagningu.

Að þessari samantekt unnu: Árni Hjartarson, Elfur Sif Sigurðardóttir, Elsa G. Vilmundardóttir, Freysteinn Sigurðsson, Guðmundur Ómar Friðleifsson, Guðrún Sigríður Jónsdóttir, Helgi Torfason, Ingibjörg Kaldal, Kristján Sæmundsson, Skúli Víkingsson og Þórólfur H. Hafstað.

JARDFRÆÐIKORT Á ORKUSTOFNUN útgefin 1982 - 1995 auk nokkurra eldri korta.

PRENTUÐ KORT

Þjórsárvæði.

Elsa G. Vilmundardóttir, Águst Guðmundsson og Snorri Páll Snorrason 1983: **Berggrunnskort, Búrfell-Langalda 3540 B, 1:50.000**, Orkustofnun, Vatnsorkudeild og Landsvirkjun.

Ingibjörg Kaldal og Elsa G. Vilmundardóttir 1986: **Jarðgrunnskort, Búrfell-Langalda 3540 J, 1:50.000**, Orkustofnun, Vatnsorkudeild og Landsvirkjun.

Árni Hjartarson 1986: **Vatnafarskort, Búrfell-Langalda 3540 V, 1:50.000**, Orkustofnun, Vatnsorkudeild og Landsvirkjun.

Elsa G. Vilmundardóttir, Snorri Páll Snorrason, Guðrún Larsen og Águst Guðmundsson 1988: **Berggrunnskort, Sigalda-Veiðivötn 3340 B, 1:50.000**, Orkustofnun, Vatnsorkudeild og Landsvirkjun.

Ingibjörg Kaldal, Elsa G. Vilmundardóttir og Guðrún Larsen 1988: **Jarðgrunnskort, Sigalda-Veiðivötn 3340 J, 1:50.000**, Orkustofnun, Vatnsorkudeild og Landsvirkjun.

Árni Hjartarson 1988: **Vatnafarskort, Sigalda-Veiðivötn 3340 V, 1:50.000**, Orkustofnun, Vatnsorkudeild og Landsvirkjun.

Elsa G. Vilmundardóttir, Águst Guðmundsson, Snorri Páll Snorrason og Guðrún Larsen 1990: **Berggrunnskort, Botnafjöll 1913 IV, 1:50.000**, Landmælingar Íslands, Orkustofnun og Landsvirkjun.

Ingibjörg Kaldal, Elsa G. Vilmundardóttir og Guðrún Larsen 1990: **Jarðgrunnskort, Botnafjöll 1913 IV, 1:50.000**, Landmælingar Íslands, Orkustofnun, Landsvirkjun.

Árni Hjartarson og Freysteinn Sigurðsson 1990: **Vatnafarskort, Botnafjöll 1913 IV, 1:50.000**, Landmælingar Íslands, Orkustofnun og Landsvirkjun.

Ingibjörg Kaldal og Skúli Þórhilsson 1991, **Jarðgrunnskort, Kóngsás 1813 I, 1:50.000**, Landmælingar Íslands, Orkustofnun og Landsvirkjun.

Árni Hjartarson og Freysteinn Sigurðsson 1991: **Vatnafarskort, Kóngsás 1813 I, 1:50.000**, Landmælingar Íslands, Orkustofnun, Landsvirkjun.

Águst Guðmundsson 1992: **Berggrunnskort, Kóngsás 1813 I, 1:50.000**, Landmælingar Íslands, Orkustofnun og Landsvirkjun.

Elsa G. Vilmundardóttir 1993: **Berggrunnskort, Þjórsárver 1914 III, 1:50.000**, Landmælingar Íslands, Orkustofnun, Landsvirkjun.

Ingibjörg Kaldal og Skúli Þórhilsson 1993: **Jarðgrunnskort, Þjórsárver 1914 III, 1:50.000**, Landmælingar Íslands, Orkustofnun, Landsvirkjun.

Árni Hjartarson 1993: **Vatnafarskort, Þjórsárver 1914 III, 1:50.000**, Landmælingar Íslands, Orkustofnun, Landsvirkjun.

Norðurland

Ingibjörg Kaldal og Skúli Víkingsson 1982: **Blönduvirkjun, Jarðgrunnskort af lónsstæði, 1:50.000**, í: Blönduvirkjun. Jarðgrunnur á lónsstæði og mat á áhrifum lónsins á jarðvegseyðingu, Orkustofnun, OS82005/VOD02, 20 bls. og kort.

Skúli Víkingsson 1984: **Blönduvirkjun, Langidalur - Jarðgrunnskort 1:50.000**, 1:50.000, Orkustofnun, VOD-JK-630 SV.

Austurland.

Ágúst Guðmundsson 1990: **Berggrunnskort, Múli - Hraun, 2247 B, 1:50.000**, Orkustofnun, Vatnsorkudeild, Landsvirkjun.

Ágúst Guðmundsson 1990: **Berggrunnskort, Fljótsdalur, Fljótsdalsheiði, 2249 B, 1:50.000**, Orkustofnun Vatnsorkudeild, Landsvirkjun.

Suðurland.

Árni Hjartarson 1986: **Jarðgrunnskort, 1:20.000**, þrjú litprentuð kort af virkjanastöðum í Neðri-Þjórsá. Núpur, búði, Hestafoss, Urriðafoss, jarðfræði nokkurra virkjunarstaða, Orkustofnun, Vatnsorkudeild, OS-86018/VOD-07 B, 26 bls.

Höfuðborgarsvæði.

Árni Hjartarson, Einar Gunnlaugsson, Freysteinn Sigurðsson, Jón Jónsson, og Kristján Sæmundsson 1992: **Vatnafarskort, Elliðavatn 1613 III SV, 1:25.000**, Landmælingar Íslands, Orkustofnun, Hafnarfjarðarbær, Garðabær, Kópavogsbær, Seltjarnarnes og Reykjavíkurborg.

Helgi Torfason, Árni Hjartarson, Haukur Jóhannesson, Jón Jónsson og Kristján Sæmundsson 1993: **Berggrunnskort, Elliðavatn 1613 III SV-B, 1:25.000**, Landmælingar Íslands, Orkustofnun, Hafnarfjarðarbær, Garðabær, Kópavogsbær, Seltjarnarnes og Reykjavíkurborg.

*Skúli Víkingsson, Jón Eiríksson, Árni Hjartarson, Hreggviður Norðahl, Haukur Jóhannesson, Kristján Sæmundsson og Helgi Torfason 1995: **Jarðgrunnskort, Elliðavatn 1613/111 SV-J, 1:25.000**, Landmælingar Íslands, Orkustofnun, Hafnarfjarðarbær, Garðabær, Kópavogsbær, Seltjarnarnes og Reykjavíkurborg.

Árni Hjartarson og Freysteinn Sigurðsson 1993: **Vatnafarskort, Vífilsfell 1613 III-SA-V, 1:25.000**, Landmælingar Íslands, Orkustofnun, Hafnarfjarðarbær, Garðabær, Kópavogsbær, Seltjarnarnes og Reykjavíkurborg.

Árni Hjartarson, Einar Gunnlaugsson, Freysteinn Sigurðsson, Jón Jónsson, og Kristján Sæmundsson 1994: **Vatnafarskort, Viðey 1613 III NV-V, 1:25.000**, Landmælingar Íslands, Orkustofnun, Hafnarfjarðarbær, Garðabær, Kópavogsbær, Seltjarnarnes og Reykjavíkurborg.

Hengilssvæði.

*Kristján Sæmundsson 1995: **Hengill, jarðfræðikort (berggrunnur), 1:50.000**, Orkustofnun, Hitaveita Reykjavíkur og Landmælingar Íslands.

*Kristján Sæmundsson 1995: **Hengill, jarðhiti, ummyndun og grunnvatn, 1:25.000**, Orkustofnun, Hitaveita Reykjavíkur og Landmælingar Íslands..

PRENTUÐ KORT UNNIN FYRIR 1982

Ingibjörg Kaldal og Skúli Víkingsson 1979: **Jökulsár í Skagafirði II, Jarðgrunnskort, blað 1,2 og 3, 1:50.000**, Orkustofnun, Vatnsorkudeild.

Ingvar Birgir Friðleifsson 1970-1972: **Jarðfræðikort af Esju, 1:50.000**, Orkustofnun.

Snorri Zóphóníasson 1979: **Jarðfræðikort, 1:20.000, blað 1 og 2**, í: Fossá í Berufirði, Jarðfræðikönnun á virkjunarvæði, Orskustofnun, OS-79015/ROD-06, 33 bls.

KORT TEIKNUÐ Á TÖLVUTEIKNARA (LÍTIÐ UPPLAG)

#Skúli Víkingsson 1992: **Austurlandsvirkjun - Jaðrgrunnskort. Efri Jökuldalur, Byggingar-efnisleit**, Greinargerð Orkustofnunar, SV/PHH-92/07.

*Ingibjörg Kaldal og Skúli Víkingsson 1993: **Austurlandsvirkjun, Arnardalsmiðlun, jarðgrunnur áfangakort, 1:50.000**, Orkustofnun, VOD-JK, í greinargerð IK-9301.

*Skúli Víkingsson 1993: **Austurlandsvirkjun - Jarðgrunnskort. Dimmugljúfur. Byggingar-efnisleit, 1:10.000**, Greinargerð Orkustofnunar, SV/PHH-93/05.

*Kristján Sæmundsson, Þórólfur H. Hafstað, Freysteinn Sigurðsson og Skúli Víkingsson 1994: **Hveragerði og nágrenni. Jarðfræði, jarðhita- og grunnvatnskort, 1:50.000**, Hveragerðisbær, Orkustofnun og Landmælingar Íslands.

*Halldór G. Pétursson og Þórólfur H. Hafstað 1994: **Hlíðarfjall. Jarðgrunnur - Vatnsverndarsvæði, 1:10.000**, Orkustofnun, Hita- og Vatnsveita Akureyrar.

*Elsa G. Vilmundardóttir 1995: **Hágöngumiðlun - Berggrunnskort**, í: Elsa G. Vilmundardóttir og Ingibjörg Kaldal 1995: Hágöngumiðlun. Jarðfræðiathuganir sumarið 1995, Orkustofnun, OS-95059/VOD-09 B Des. 1995, 10 bls.

*Ingibjörg Kaldal 1995: **Hágöngumiðlun - Jarðgrunnskort**, í: Elsa G. Vilmundardóttir og Ingibjörg Kaldal 1995: Hágöngumiðlun. Jarðfræðiathuganir sumarið 1995, Orkustofnun, OS-95059/VOD-09 B Des. 1995, 10 bls.

*Guðmundur Ómar Friðleifsson 1995: **Hágöngumiðlun - Jarðhitakort**, Orkustofnun, JHD-JFR-9000 GÓF/IK 95.12.0584.

KORT Í VINNSLU

Höfuðborgarsvæði.

*Helgi Torfason, Ingvar Birgir Friðleifsson, Árni Hjartarson, Haukur Jóhannesson, Jón Jónsson og Kristján Sæmundsson (í vinnslu): **Berggrunnskort, Viðey 1613 III-NV-B, 1:25.000**, Landmælingar Íslands, Orkustofnun, Hafnarfjarðarbær, Garðabær, Kópavogsþær, Seltjarnarnes og Reykjavíkurborg.

*Skúli Víkingsson, Jón Eiríksson, Hreggvíður Norðahl og Helgi Torfason (í vinnslu): **Jarðgrunnskort, Viðey 1613/III SV-J, 1:25.000**, Landmælingar Íslands, Orkustofnun, Hafnarfjarðarbær, Garðabær, Kópavogsþær, Seltjarnarnes og Reykjavíkurborg.

*Ingibjörg Kaldal, Skúli Víkingsson, Haukur Jóhannesson og Kristján Sæmundsson (í vinnslu): **Jarðgrunnskort, Vífilsfell 1613 III-SA-J, 1:25.000**, Landmælingar Íslands, Orkustofnun, Hafnarfjarðarbær, Garðabær, Kópavogsþær, Seltjarnarnes og Reykjavíkurborg.

*Árni Hjartarson og Freysteinn Sigurðsson (í vinnslu): **Vatnafarskort, Mosfell 1613 III-NA-V, 1:25.000**, Landmælingar Íslands, Orkustofnun, Hafnarfjarðarbær, Garðabær, Kópavogsþær, Seltjarnarnes og Reykjavíkurborg.

Aðrir landshlutar.

- *Kristján Sæmundsson (í vinnslu): **Berggrunnskort, Suðurnes, 1:50.000**, Orkustofnun, unnið fyrir Hitaveitu Suðurnesja.
- *Árni Hjartarson og Þórólfur H. Hafstað (í vinnslu): **Berggrunnskort, Sviðinhornahraun (Austurland), 1:50.000**, Orkustofnun.
- *Árni Hjartarson og Guðmundur Ómar Friðleifsson (í vinnslu): **Berggrunnskort, Nýjabæjarfjall (Norðurland), 1:50.000**, Orkustofnun.
- *Elsa G. Vilmundardóttir (í vinnslu): **Berggrunnskort, Möðrudalsfjallgarðar, 1:100.000**, (Austurland), Orkustofnun.

Auk þess er fjöldi korta í skýrslum og greinargerðum, og kort unnin í ArcInfo, sem einungis hafa verið teiknuð út í tölvuteiknara.

Unnið er að kortlagningu víðar og eru til í handriti jarðfræðikort af sumum þeirra svæða, sjá myndir 1, 2 og 3.

#Fyrsta jarðfræðikort Orkustofnunar unnið í Landfræðilegu upplýsingakerfi (Arc/Info).

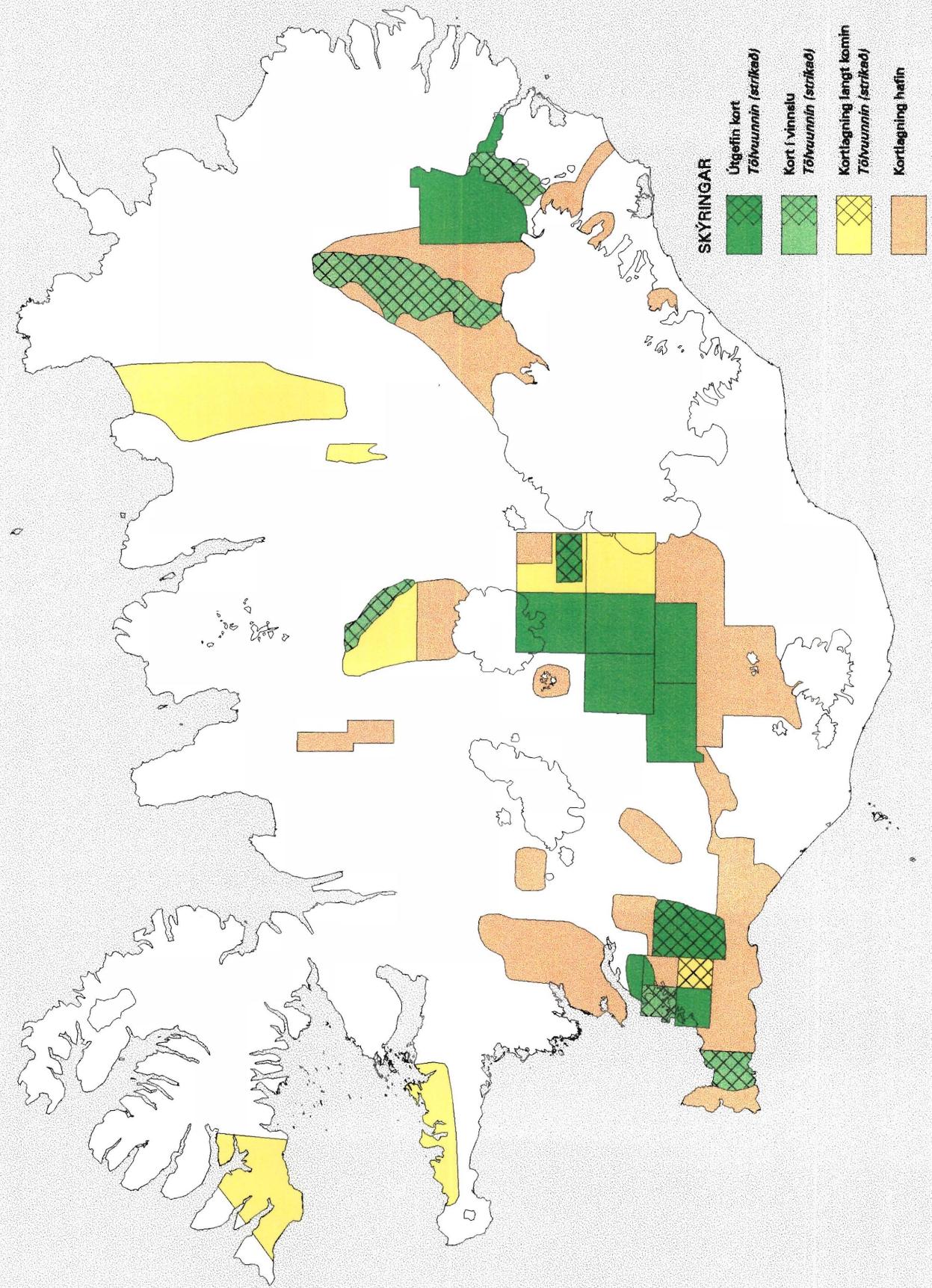
*Önnur kort unnin í Landfræðilegu upplýsingakerfi (Arc/Info).

HEIMILDIR UM JARÐFRÆÐIKORTLAGNINGU Á ÍSLANDI

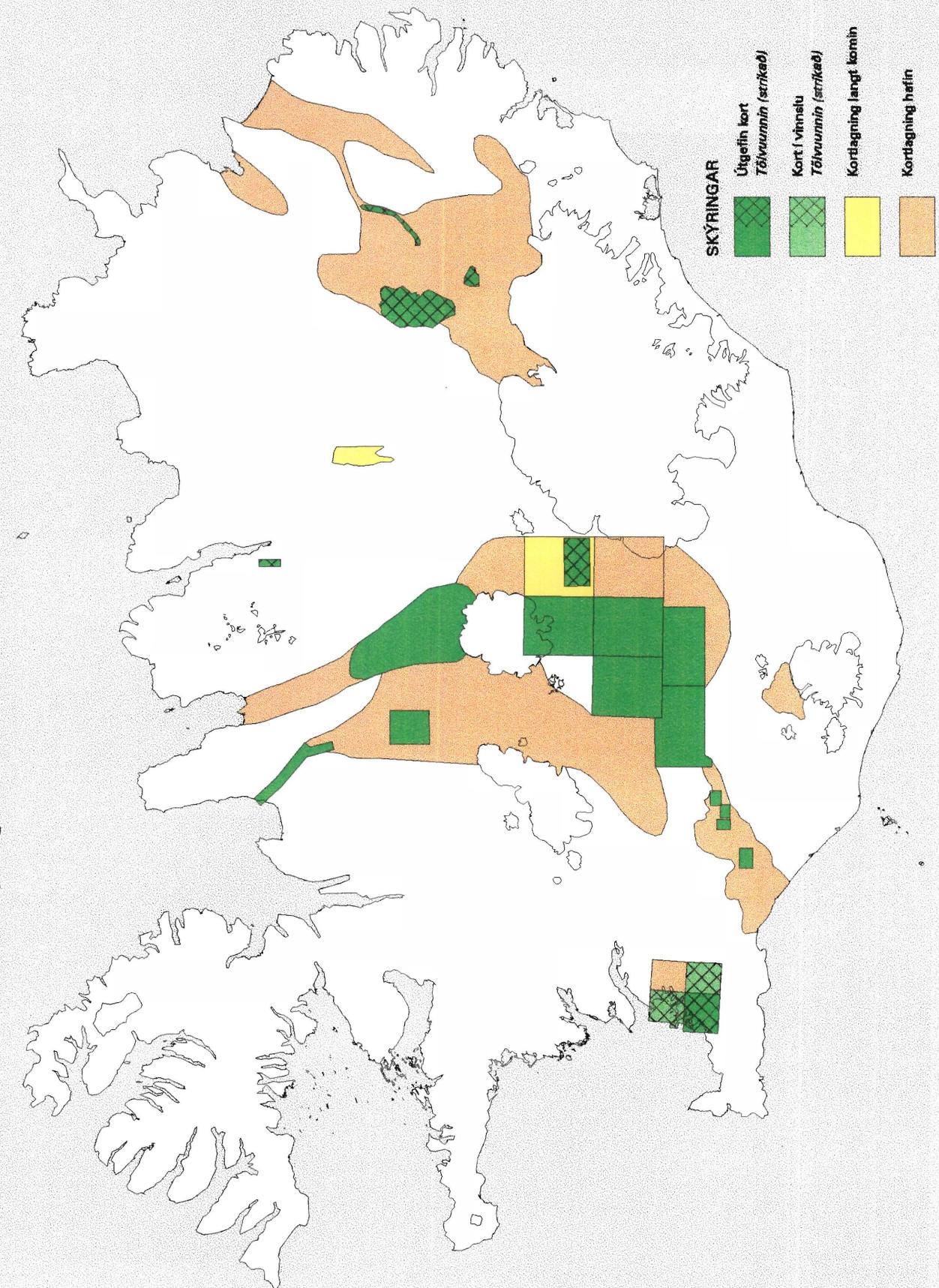
- Freysteinn Sigurðsson 1992: **Jarðfræðikortlagning á Íslandi**, í: Íslenskar jarðfræðirannsóknir. Saga, ástand og horfur, ritstj. Páll Imsland, Vísindafélag íslendinga, ráðstefnurit III, bls. 229-266. Freysteinn Sigurðsson, Haukur Jóhannesson og Jón Eirksson 1988: **Jarðfræðikortlagning á Íslandi**, Jarðfræðafélag Íslands, nefndarskýrsla, 7 bls.
- Freysteinn Sigurðsson 1989: **Islande, État actuel de la cartographie géologique**, í: Géochronique, Cartographie Géologique, Société Geologique de France, no.32, s. 22.
- Freysteinn Sigurðsson 1992: **Jarðfræðikort og notkun þeirra, stutt lýsing og leiðbeining**, Greinargerð Orkustofnunar FS-92/09, 5 bls.
- Freysteinn Sigurðsson 1992: **Jarðfræðikortlagning á Íslandi**, í: Íslenskar jarðfræðirannsóknir. Saga, ástand og horfur, ritstj. Páll Imsland, Vísindafélag Íslendinga, ráðstefnurit III, bls. 229-266.
- Sigurður Þórðarson 1990: **Virkjanleiki vatnsins**, í: Vatnið og landið, vörp, erindi og ágrip, ritstj. Guttormur Sigbjarnarson, Vatnafræðiráðsetfna haldin 22.-23. október 1987 í tilefni 40 ára afmælis Vatnamælinga og 20 ára afmælis Orkustofnunar. Tileinkuð Sigurjóni Rist vatnamælingamanni sjötugum, bls. 231-246.

Í viðauka eru ljósrit úr ofannefndum greinum.

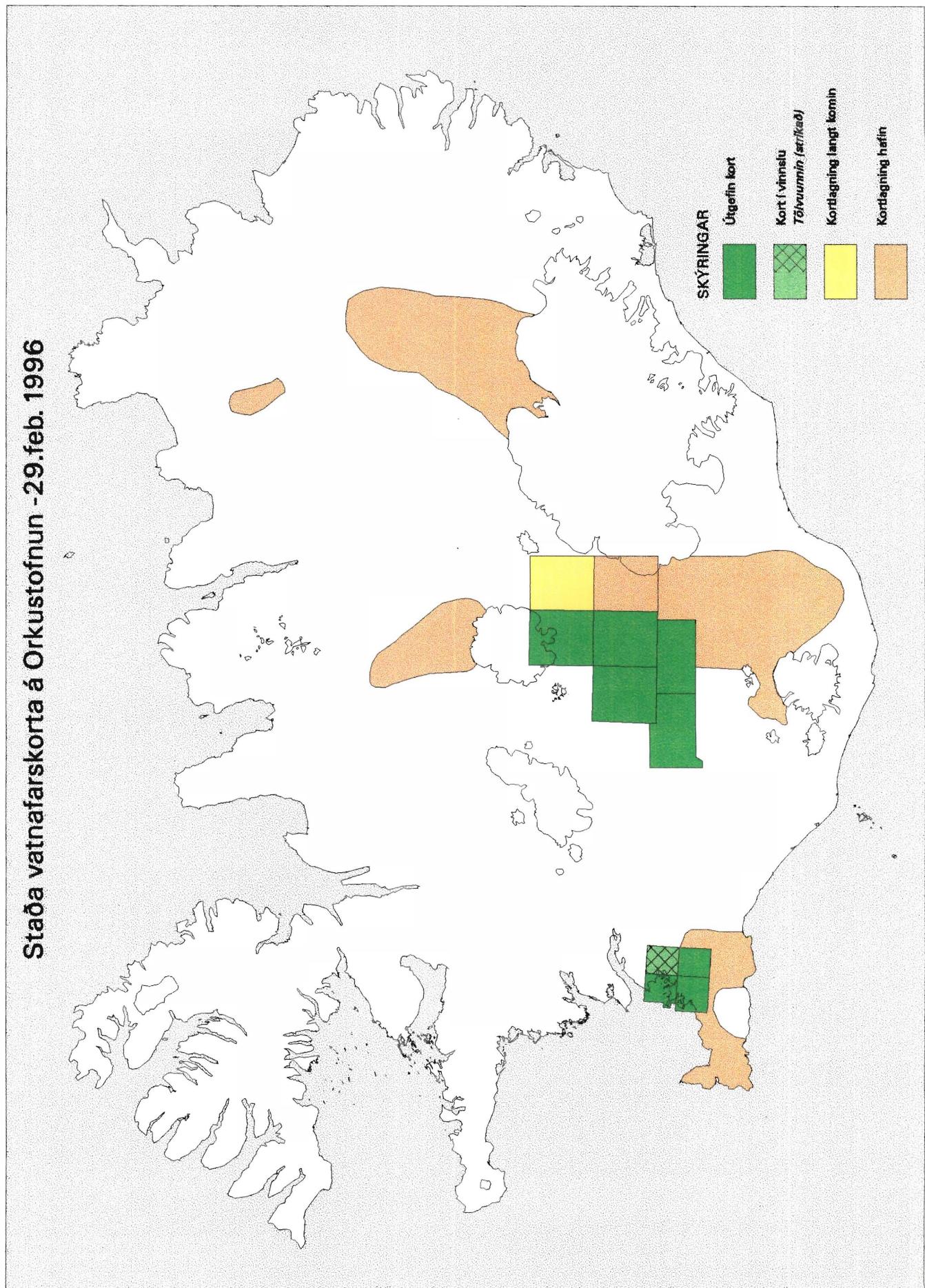
Staða bergrunnskortá á Orkustofnun -29.feb. 1996

Staða jarðgrunnskorta á Orkustofnun - 29.feb. 1996

Staða vatnafarskorta á Orkuslofnun - 29.feb. 1996

VIÐAUKI

Fylgiskjöl með greinargerð Orkustofnunar FS-KS-96/02.

Orkustofnun er eini aðilinn á Íslandi, sem, ásamt samstarfsaðilum sínum, gerir og gefur út jarðfræðikort í samræmdum staðli í mælikvarða svæðiskorta (1:20.000 - 1:100.000), þó að aðrir aðilar hafi einnig unnið að sambærilegri kortlagningu (Náttúrufræðistofnun Íslands, Háskóli Íslands), sjá fylgiskjal 1, (Úr: "Jarðfræðikortlagning á Íslandi, Jarðfræðafélag Íslands").

Þetta eru þau kort, sem langmest eru notuð til margvíslegra þarfa samfélagsins og atvinnulífsins, hér á landi sem annars staðar, sjá fylgiskjal 2, ("Jarðfræðikort og notkun þeirra"). Hvarvetna í Vestur-Evrópu, og raunar líka í Norður-Ameríku, eru svona kort unnin og gefin út á vegum opinberra stofnana, nema hér á landi, sjá fylgiskjal 3, (Úr: "Géochronique").

Ástand þessarra mála á Íslandi er því afbrigðilegt og löngu orðið tímabært að bæta úr því.

Jarðfræðikort af þessari gerð og í þessum mælikvörðum (svæðiskort) eru einkum notuð á fyrri stigum í áætlunum, skipulagningu, umhverfisgreiningu, hönnun og framkvæmdum við mannvirkjagerð og auðlinda- eða landnýtingu, sjá fylgiskjal 4, (Úr: "Íslenskar jarðfræðirannsóknir") Jarðfræðikortlagning af þessum toga er því fyrst og fremst hluti af grunnrannsóknum á náttúru landsins með nýtingu hennar og eðlilega umgengni við hana fyrir augum. Af þeirri ástæðu hefur svona jarðfræðikortlagning verið beint verkefni opinberra aðila í öðrum löndum Vestur-Evrópu um meira en 100 ára skeið.

Vegna afbrigðilegrar og forneskjulegrar stöðu þessarra mála á Íslandi hafa hér lendir aðilar orðið að annast sjálfir nauðsynlega jarðfræðikortlagningu af þessum toga. Þar hefur hvergi nærrí verið sinnt lágmarksþörfum á því sviði, sem þó er skárst statt, þar sem er undirbúnингur orkuvirkjana á Islandi, sjá fylgiskjal 5, (Úr: "Vatnið og landið").

Með auknum samskiftum við aðrar evrópskar þjóðir á grundvelli þeirra starfsháttta, sem þær eru vanar, m.a. með samningum við Evrópusambandið og aðild að Evrópska efnahags-svæðinu, er orðið meira en brýnt að koma þessum málum í sambærilegt horf hér og tíðkast hefur hjá þeim þjóðum í meira en eitthundrað ár. Við höfum dregist áratugi aftur úr í þessum efnunum og það verður ekki bætt upp nema með því að koma þessum málum í lag hér á landi.

FYLGISKJAL 1

Ljósrit úr:

Freysteinn Sigurðsson, Haukur Jóhannesson og Jón Eiríksson 1988:
Jarðfræðikortlagning á Íslandi, Jarðfræðafélag Íslands, nefndar-
skýrsla, 7 bls.

JARÐFRÆÐAFÉLAG ÍSLANDS

JARÐFRÆÐIKORTLAGNING Á ÍSLANDI

Greinargerð nefndar um jarðfræðikortlagningu

Freysteinn Sigurðsson
Haukur Jóhannesson
Jón Eiríksson

Elsa G. Vilmundardóttir, nefndarformaður

Reykjavík, október 1988

Jarðfræðikortlagning á Íslandi.

1. TILGANGUR JARÐFRÆÐIKORTA.

Jarðfræðikort eru safn upplýsinga um jarðgerð, samband jarðfræðilegra fyrirbrigða og jarðrænar auðlindir. Þau eru undirstaða fyrir flest svíð jarðfræðilegrar vinnu, hvort sem um er að ræða framþróun fræðigreinarinnar, hagnýtingu auðlindanna eða ánægjuna af náttúru landsins. Þau eru þannig undirstaða að skipulegri landnýtingu og eðlilegri umgengni við landið (sjá töflu 1). Vel gerð jarðfræðikort úrelðast ekki um áratuga skeið, þó ýmsar nýjar upplýsingar og nýr skilningur jarðfræðilegra fyrirbrigða bætist að sjálfsögðu við í tímans rás. Óvönduð kort geta hins vegar orðið úrelt á ótrúlega stuttum tíma. Jarðfræðikort eru þannig langtímafjárfesting, sem vel þarf að vanda til en skila þá líka arði jafnt og þétt, þjóðinni bæði til gagns og ánægju.

2. ÍSLENSK JARÐFRÆÐIKORT.

2.1 Landskort (1:500.000, 1:1.000.000).

Jarðfræðikort eru gerð í mismunandi mælikvörðum, eftir því til hvaða nota þau eru ætluð. Yfirlitskort af landinu öllu eru í mælikvarða 1:500.000 eða jafnvél 1:1.000.000. Síðasta yfirlitskort í svona mælikvarða, sem út hefur komið, er kort Þorvaldar Thoroddsen frá 1901. Hjá Náttúrufræðistofnun Íslands er yfirlitskort í mælikvarða 1:500.000 í þann mund að koma út, ef ekkert hamlar á síðustu stundu. Í þessum mælikvarða er einnig þarf og eðlilegt að gefa út ýmis konar sérkort, svo sem auðlindakort, jarðhitakort, neyzzluvatnskort, jarðefnaskort, vatnsaflskort, jarðhættukort, jarðskjálftakort, eldvirknikort, jökulmenjakort, höggunarkort, vegastæðakort,

landsskipulagskort o.s.frv., en öll þessi kort byggja á jarðfræðilegum upplýsingum, eins og þær eru settar fram á jarðfræðikortunum.

2.2 Landshlutakort (1:250.000).

Náttúrufræðistofnun hefur síðan 1956 unnið að útgáfu landshlutakorta í mælikvarða 1:250.000 þrátt fyrir þróngan fjárhag. Út eru komin kort af 7 landshlutum af 9. Í ljós kom, eftir að sú útgáfa var komin nokkuð á veg, að breyta þyrfti staðli þeim, sem byrjað var með, til samræmis við fáanlegar upplýsingar og framþróun í jarðsögulegri greiningu jarðlaga. Í þessum nýja staðli hafa komið kort af 4 landshlutum, en aðrir eru í vinnslu (sjá mynd 1). Þessi kort hafa gefið vel og mælst vel fyrir. Þó mælikvarðinn sé lítill (1 mm á kortinu samsvarar 250 m), þá veita þau gott yfirlit og eru því ágætur grunnur að yfirliti um skipulag og landnýtingu heilla landsfjórðunga auk þess sem þau eru að mæleikum vinsæl meðal ferðamanna og til kennslu. Það er því full ástæða til að leggja áherslu á að ljúka þessum kortum og endurnýja þau nokkuð oft, eftir því sem nákvæmari kortlagning í stærri mælikvörðum kemur til.

2.3 Svæðiskort (1:50.000, 1:100.000).

Vatnsorkudeild Orkustofnunar hefur hafið kortlagningu af vatna- og virkjana-svæðum landsins í samræmdum staðli og í mælikvarða 1:50.000. Fyrstu kortin eru komin út, en þau eru af vatnasvæði Þjórsár og unnin og útgefin í samviðnu við Landsvirkjun. Stefnt er að því að ljúka gerð þessarra korta af þessu vatnsviði á næstu árum. Kortin verða í blaðskiftingu fyrir þennan mælikvarða, sem

búið er að samræma fyrir landið og hin-
ar ýmsu opinberu stofnanir fyrir for-
göngu Landmælinga Íslands. Gerð eru
þrenns konar kort af hverju kortblaði:
Bergkort (berggrunnskort), setkort
(jarðgrunnskort) og grunnvatnskort
(vatnafarskort). Síðastnefndu kortin eru
gerð af þeim svæðum þar sem mikið er
um lek jarðlög og grunnvatnsstreymi er
mikið, eða öflun vatns skiftir miklu máli,
eins og í nágrenni við þéttbýli. Ná-
kvæmni upplýsinga á jarðfræðikortum
er hentug fyrir undirbúning að alls kyns
framkvæmdum og mat á náttúruauð-
lindum, auk þess sem þau henta vel nátt-
úruskoðurum sem ekki eru á hraðferð.
Þetta eru þau kort, sem hafa mest og al-
mennast hagnýtt gildi fyrir landnýtingu
og auðlindanotkun á viðkomandi svæð-
um. Auk þess eru þau grunnur að kort-
lagningu í smærri mælikvörðum, t.d.
landshlutakortunum.

Til undirbúnings kortlagningu í
1:50.000 er hagstætt að forkanna svæði
þau sem kortleggja skal. Þar er þá iðu-
lega um mun stærri svæði að ræða en
eitt kortblað í 1:50.000. Virðist fyrirsjá-
anlegt, að ekki verði í bráð gefin út kort
af öllum forkönnuðum kortblöðum, en
jarðfræðilegar upplýsingar af hinu for-
kannaða svæði myndu nýtast sem slískar,
þá er hægt að gera og gefa út kort í
mælikvarða 1:100.000 af þessu forkann-
aða svæði, í heilum kortblöðum í þeim
mælikvarða. Í því felst að vísu nokkur
tvíverknaður og ber því að stilla slískri
kortagerð í hóf.

EKKI hefur verið ráðist í aðra skipu-
lega kortagerð í 1:50.000 en þá sem
Vatnsorkudeild Orkustofnunar vinnur
að. Þó hefur töluvert verið kortlagt af
sambærilegri nákvæmni og í sambærili-
legum stöðlum. Á vegum jarðfræðiskor-
ar Háskóla Íslands hefur um langt árabil
verið stunduð jarðfræðikortlagning,
bæði í rannsóknar- og þjálfunarskyni.
Fjárskortur hefur hamlað útgáfu þeirra

korta auk þess sem ekki hefur legið fyrir
staðlaður rammi, hvað varðar kortaút-
gáfuna, hvorki í blaðskiftingu né tákna-
staðli. Norræna Eldfjallastöðin hefur
einnig stundað sambærilega kortlagningu,
svo og Jarðhitadeild Orkustofnunar
hin síðustu ár. Ótalín eru þau kort í
ýmsum stöðlum, sem hafa verið unnin
sem rannsóknar- og prófverkefni inn-
lendra og útlendra manna hér á landi
um langt árabil. Þarna liggja fyrir miklar
upplýsingar, sem einungis er eftir að
fella inn í skipulega kortlagningu (sjá
mynd 2).

Jarðfræðikortlagning í framangreindum
mælikvörðum nær til svo stórra
svæða, að hún nýtist fjölmörgum aðilum,
óhaðum hverjum öðrum. Hér er því
raunverulega um að ræða almenna kort-
lagningu í almannabágu og því eðlilegt
að hún sé kostuð af almannafé. Öðru
máli gegnir um kortlagningu í enn stærri
mælikvarða, t.d. 1:1.000 - 1:10.000, sem
nær til mjög lítils svæðis hverju sinni,
varðar oft einstaka þætti jarðgerðar og
eru unnin til hagnýtingar fyrir einstaka
og ákveðna aðila. Eðlilegt er að slík
kortlagning sé greidd af hlutaðeigandi
aðilum, enda er hún í eðli sínu sérstök
verkjónusta.

4. VERKEFNI Í JARDFRÆÐIKORTLAGNINGU.

4.1 Landshlutakortin í 1:250.000.

Brýnustu verkefnin í jarðfræðikortlagningunni eru annars vegar landshluta- og landskortlagning í mælikvörðum 1:250.000 - 1:500.000 og hins vegar svæðiskortlagning í mælikvarða 1:50.000. Hvað þá fyr nefndu varðar, þá verður að endurskoða og endurútgefa þau kort með vissu millibili, t.d. einu sinni á hverjum áratug, eða eftir því sem tilefni verða til. Þörfin á endurnýjun getur að sjálfsögðu verið misjöfn eftir landshlutum og viðfangsefnum. Með til-liti til þess, að svæðiskortlagningin og forkannanir að henni skila inn drjúgum upplýsingum til þessarra korta, má reikna með að um 2 ársverk þurfi á hverju ári til að standa að þessarri útgáfu á viðunandi hátt. Hér er um framhald þess verks að ræða, sem unnið hefur verið á Náttúrufræðistofnun Íslands.

4.2 Svæðiskortin í 1:50.000.

Meta má vinnuþörf til að ljúka svæðiskortlagningu Íslands í mælikvarða 1:50.000, með nauðsynlegum bráðabirgðakortum í 1:100.000 og annarri kortlagningu í þeim mælikvarða, á grundvelli þeirrar reynslu, sem þegar hefur fengist. Þetta hefur verið gert og virðist þar vera um sem næst 500 ársverk í heild að ræða. Sem fyrr segir, á ekki að þurfa að endurgera þau kort fyrr en að nokkrum áratugum liðnum, ef vel er til þeirra vandað í upphafi. Taka má mið af 30 - 50 ára tímabili, miðað við reynslu nágrannabjóðanna (sjá mynd 3). Það samsvarar 10 - 17 ársverkum á ári. Verði hægt að vinna að þessarri kortlagningu skipulega og í samfelli, þá gætu drýgri vinnubrögð fækkað nauðsynlegum ársverkum talsvert. Því mætti taka mið af 10 ársverkum á ári til að byrja með. Með framlagi rannsóknar- og kennslu- stofnana, eins og Háskóla Ís-

lands og Norrænu Eldfjallastöðvarinnar, mynd[1] i þetta vinnuframlag sennilega nægja til að ljúka kortlagningunni á viðunandi hátt á eðlilegum tíma. Þessar rannsóknarstofnanir yrðu að fá sinn hluta af hreinni kortlagningarárvinnu og útgáfu greiddan í samræmi við framlag þeirra. Samvinna af þessum toga yrði tvímælalaust bæði jarðfræðikortlagningunni og starfsemi þessarra stofnana til góðs, auk þess sem verkdrýgindi væru að henni.

4.3 Forgangsröðun verkefna.

Þó jarðfræðikortlagning komi að á-kaflega fjölbreyttum notum, þá hafa þó vissir þættir landnýtingar mest eða skjótast not af kortlagningu ákveðinna svæða. Ekki verður alltaf úr því skorið, hvaða nýting sé mest eða mætust á hverju svæði. Gróf shifting bendir til, að skifta megi kortlagningu í 1:50.000 eftir höfuðflokkum þannig, að fimm tung landsins þurfi að kortleggja vegna þarfa þéttbýlis (skipulag, auðlindir, landnýting), annan fimm tung þurfi að kortleggja vegna jarðvarma, two fimm tung vegna vatns-afls og loks einn fimm tung vegna ferðamanna og framþróunar jarðfræðinnar. Kortlagningu einstakra kortblaða þarf því að raða í forgangsröð eftir þessum þörfum og vinna að þeim skipulega eftir langtímaáætlunum og í samfellu.

Reykjavík, 1988.05.10.

Nefnd um fyrirkomulag jarðfræðikortlagningar, tilnefnd af stjórn Jarðfræðafélags Íslands í janúar 1988:

Elsa G. Vilmundardóttir, formaður JFFÍ.

Freysteinn Sigurðsson, Orkustofnun - Vatnsorkudeild.

Haukur Jóhannesson, Náttúrufræðistofnun Íslands.

Jón Eiríksson, Háskóla Íslands, Jarðfræðiskor.

TAFLA 1

JARÐFRÆÐIKORT AF ÍSLANDI, MÆLIKVARÐAR				
JARÐFRÆÐIKORT, MÆLIKVARÐAR	Lands- kort	Lands- hluta- kort	Svæða- kort	Staðar- kort
NOTENDUR OG NÝTENDUR	1 : 500.000 1 : 1.000.000	1 : 250.000	1 : 50.000	1 : 5.000 1 : 10.000
1. Vísindamenn: Jarðfræðileg lögmal og kerfi Jarðasaga og jarðgerð Jarðfræðileg landafræði		██████████	██████████	██████
2. Skólar: Skólar, almennt Háskólar	██████████	██████	██████	██████
3. Ferðamenn, áhugamenn: Alm. fróðeikur Landafræði Jarðgerð og landslag Sérstakir staðir	██████████	██████	██████	██████
4. Skipuleggjendur: Landnýting og skipulag Jarðvár og hættusvæði Mannvirkjaskipulag.	██████████	██████████	██████████	██████
5. Auðlindir: Ferskvatn Efnisnámur Jarðhiti Vatnsafl Jarðvegur	████	██████████	██████████	██████████
6. Mannvirki: Byggð og byggingar Samgönguvirki Orkuvirki		██	██████████	██████████
Núverandi kortagerð: Náttúrufræðistofnun Orkustofnun Háskóli Íslands Aðrir	██████████	██████████	██████	██████████
Framtíðarskipan: Jarðrannsóknarst. og HÍ Aðrar stofnanir og fyrirt.	██████████	██████████	██████	██████████

FYLGISKJAL 2

Ljósrit af:

Freysteinn Sigurðsson 1992: **Jarðfræðikort og notkun þeirra, stutt lýsing og leiðbeining**, Greinargerð Orkustofnunar FS-92/09, 5 bls.

JARÐFRÆÐIKORT OG NOTKUN ÞEIRRA Stutt lýsing og leiðbeining

Almenn lýsing á jarðfræðikortum:

Jarðfræðikort eru kort af legu og gerð jarðfræðilegra fyrirbrigða, lausra jarðлага og fasts bergs, brota í bergi, gosstöðva, lauga og linda, svo nokkuð sé talið. Sýnd er lega þeirra, útbreiðsla og gerð. Með hjálp upplýsinganna á kortinu má rekja jarðsögu hlutaðeigandi svæða, samhengi jarðлага og margs konar kerfi í jarðfræðilegu samhengi. Þessar túlkánir má svo nota ásamt beinum upplýsingum á kortunum í margs konar skyni: Til að leggja mat á byggingargrunn og jarðfræðilegar hættur (skriður, jarðskjálfta, vatnusuppgang o.fl.), til að finna og meta hentugar byggingarefnisnámrur, til að finna hentug vatnsból og jarðhitasvæði, til að meta jarðvegsgerð og gróðurfar, til að meta mengunarhættur, til að velja og meta staði undir sorphauga og förgunarstöðvar fyrir úrgang. Í heild eru þessi kort ómetanleg fyrir hvers konar skipulag og áform um landnýtingu, auk nota við alls kyns hannanir og framkvæmdir við mannvirkjagerð. Séu kortin vel gerð í upphafi, þá eru þau nauðsynlegur grunnur vegna breytinga á jarðfræði. Má þar nefna þætti eins og rennsli og hita í lindum, hverum og laugum; berghrun, skriður og landsig; árrof og annað landbrot; hraunrennsli, öskufall, o.fl.

Vegna fjölda og magns upplýsinganna eru oft gerð kort af sérstökum flokkum jarðfræðilegra upplýsinga. Hér á landi, sem erlendis, er algengt að gera sérstök kort, berggrunnskort, af föstu bergi, brotum (sprungum), eldvirkni o.fl. Sérstök kort, jarðgrunnskort, eru af lausum jarðögum á yfirborði, möl, sandi o.fl., auk landslagsmótiði þáttu eins og skriðstefnum ísaldarjökla, vatnsrásum o.fl. Loks eru gerð sérstök kort, vatnafarskort, vegna heits og kalds vatns, ofanjarðar og neðan.

Jarðfræðikort eru gerð í mismunandi mælikvörðum. Sundurgreining jarðлага og nákvæmni staðsetningar eykst með stærri mælikvörðum. Notkun þeirra er líka mismunandi, í samræmi við mælikvarðana.

- Lands- og landshlutakort eru í mælikvörðum 1:200.000 - 1:2.000.000. Dæmi um þau eru kort Náttúrufræðistofnunar Íslands og Landmælinga Íslands í mælikvarða 1:250.000.
- Svæðiskort í mælikvörðum 1:10.000 - 1:100.000. Dæmi um það eru kort Orkustofnunar og Landsvirkjunar í mælikvarða 1:50.000 og kort Orkustofnunar og sveitarfélaga á Höfuðborgarsvæðinu í mælikvarða 1:25.000.
- Staðarkort eru í enn stærri mælikvörðum, 1:1.000 - 1:10.000. Dæmi um þau eru ýmis kort af mannvirkjastöðum vegna vatnsafsvirkjana, frá Orkustofnun og öðrum, og eru aðeins gefin út í fágætum skýrslum.

Landskortin eru til almenns yfirlits, ferðalaga og fræðslu. Svæðiskortin eru til fjölhæfustu notanna, t.d. við skipulag og áætlanagerð, mat á jarðfræði og til frumhönnunar við mannvirkjagerð, o.fl. Staðarkortin eru yfirleitt sérkort, þar sem sýnd eru einungis afmörkuð og sérhæf fyrirbrigði, t.d. þykkt malarlaga og gerð, halli og gerð berglaga o.s.fl.

Upplýsingar á jarðfræðikortum:

Ýmis konar tákna og merkingar eru notuð til að koma jarðfræðilegum upplýsingum á framfæri á jarðfræðikortunum, þ.e. skýringar við kortin. Til að auðvelda sem flestum lestar kortanna, þá eru skýringarnar staðlaðar fyrir ákveðnar kortagerðir og mælikvarða. Það eru því sams konar skýringar fyrir mismunandi kortblöð af sömu kortagerð. Litþekjur eru notaðar til að sýna útbreiðslu jarðlaga á yfirborði jarðar, t.d. hraun, malarbreiður, ýmiskonar basaltlög o.s.frv. Á vatnafarskortum eru litþekjur notaðar til að sýna útbreiðslu jarðlaga með sambærilega lekt (sýnir vatnsgæfni jarðlaga). Línur eru notaðar til að sýna sprungur, brot, vatnsrásir, jökulgarða, jafnhæðarlínur grunnvatnsborðs o.fl. Punktar og tákna eru notuð til að sýna staðbundin fyrirbrigði, eins og gíga, laugar og lindir. Auk þess eru notaðar margvíslegar aukamerkingar (mynstur) til að sýna aukalega viðbótarupplýsingar á viðeigandi stöðum, svo sem grófleika og þykkt malarlaga, þrýsting á vatni, stöðugleika bergs o.fl.

Á berggrunnskortum eru sýndar jarðsögulegar bergmyndanir (á landskortunum); jarðlagasyrpu eða einstök berglög (á svæðiskortunum), útbreiðsla þeirra, innbyrðis afstaða, halli, berggerð og ýmsir aðrir eiginleikar; brotalínur, sprungur, gígar og gjallflákar; misgengi, hraun, gosflóðaset og önnur jarðhættumerki.

Á jarðgrunnskortunum er sýnd lega og útbreiðsla jökulgarða, jökulruðnings, áreyra, fornra jökulsanda, foksands o.fl.; jökulrákir og önnur merki um skriðstefnur jöklar, fornar vatnsrásir og fleira, sem áhrif hefur á landslag; vikurbreiður, gjallhólar, gígar og hraun; jarðvegsþekja, setgrunnur undir jarðvegi, efnissvæði og efnisgerð o.fl.

Á vatnafarskortunum eru sýnd skil milli grunnvatnssvæða og vatnasviða fallvatna á yfirborði; lega, vatnsmegin (rennsli, l/s, m³/s) og vatnshiti í laugum, hverum og lindum; lega og gerð brunna og borhola; hæð grunnvatnsborðs, megin grunnvatnsstraumar, jarðhitasvæði, lekt (vatnsgæfni) jarðlaga o.fl.

Þó að kortið sé aðeins flötur (þ.e. tvívít), þá sýnir felling hinna jarðfræðilegu upplýsinga á kortflötinn þrívíða legu þeirra, og raunar fjórvisða, þegar jarðsagan er lesin úr kortunum. Þannig má sjá jarðfræðilega uppbyggingu landslags, mótu yfirborðs, staðsetningu og gerð efnisnáma og vatnsvinnslusvæða, lískur á jarðvám (eldgos, jarðskjálftar, skriðuhlaup, vatnsflóð, grunnskrið o.fl.) auk jarðfræðilegra skilyrða fyrir gróðurfari, mannvirkjagerð, samgöngum o.fl.

Með nýrri tækni stefnir að því, að æ fleiri jarðfræðilegar upplýsingar verði tölvuskráðar við gerð jarðfræðikorta. Það býður upp á skráningu, sem er að miklu leyti óháð kortgerð, mælikvarða og mögulegum þéttileika tákna á kortblaði. Þetta auðveldar gerð hinna almennu jarðfræðikorta, því að breytingar í vinnslu verða minna mál. Ekki síður býður þetta upp á samval mismunandi upplýsinga á sérstök kort, val á mælikvörðum og stærð svæðis, og samsetningu sérkorta í ákveðnum tilgangi, nánast að vild. Þannig getur notandi fengið upplýsingar að eigin ósk og vali um einstaka þætti og atriði, t.d. um brot, sprungur og misgengi; sandfláka og malarhjalla; grunnvatnshæð og grunnvatnsskil, o.s.frv.

Notkun jarðfræðikorta:

Lesendur jarðfræðikorta geta haft af þeim margháttuð not. Hér á landi eru höfuðnotin vegna mannvirkjagerðar, byggingarefna, heits og kalds vatns, náttúrurannsókna, náttúruskoðunar, útvistar, lífríkisgrunns, landnýtingar og skipulags. Þau má samnýta með margs konar öðrum kortum, svo sem gróðurkortum, jarðvegskortum, umhverfis- og náttúruverndarkortum, skipulagskortum, hönnunar- og mannvirkjakortum, ferðakortum o.fl.

Vegna mannvirkjagerðar nýtast jarðfræðikort við eftirtalda þætti:

- Við mat á byggingagrunni (berg og laus jarðlög, stöðugleiki, skriðhætta, burðarþol, sprungur, hrunhætta, vatnsleki, vatnsuppgangur o.fl.).
- Við jarðgangagerð, vegagerð, sneiðingar, og skurðgröft (vinnsluhæfni bergs og sets, nauðsynleg eða hentug vinnlusutæki, hrunhætta, skriðhætta, styrkingarpörf, lekahætta o.fl.).
- Vegna jarðváa hvers konar (sprungur og aðrar ósamfellur, skjálftahætta, gosvá, skjálftaþol o.fl.).
- Við mat á óstöðugleika í lausum jarðögum (skriðþol, vatnsdrægni, vatnsbólger, skjálftaþol, rofviðnám gegn vatni og vindum o.fl.).
- Við mat á grunnvatnsáhrifum (grunnvatnsstaða, grunnvatnsþrýstingur, flóðahætta o.fl.), o.fl.

Vegna ferskvatns og jarðhita nýtast jarðfræðikort við eftirtalda þætti:

- Almennt við mat á vatnsvinnslumöguleikum, hönnun og skipulagi vatnstöku.
- Vegna ferskvatns við mat á grunnvatnsaðstæðum, legu og vatnsmegin linda, dýpi á grunnvatn, legu og styrk grunnvatnsstrauma, vatnsgæfni jarðлага, gerð vatnsbóla, mengunarhættu, vatnsvernd, hættum frá yfirborðsvatni o.fl.
- Vegna jarðhita við val á borstæðum, yfirlit um legu, vatnsmegin og hita hvera og lauga, lískelgar rennslisleiðir jarðhita, lískela vatnsgæfni, hitastigul, vatnsforða, lísklegt efnainnihald o.fl.
- Vegna vatnsaflsrannsókna, m.a. vegna afrennslismats og vatnafarsgreiningar, grunnvatnsháttar fallvatna, vatnsdrægni yfirborðslaga o.fl.
- Vegna flóðahættu, landbrots, vatnsrofs, jarðbleytu, vatnsþurrðar og þurrkasvæða, grunnvatns og raka í jarðvegi, lífríkis í stöðuvötnum og fallvötnum.

Vegna útvistar, náttúruskoðunar, kennslu í náttúrufræðum, umhverfisverndar og lífríkis nýtast jarðfræðikort á marga vegu:

- Þau sýna þætti í landslagsmótun, upphleðslu, veðrun og rof.
- Upplýsingar um jarðvegsmyndun, gerð og ástand jarðvegs, varðveislu og eyðingu jarðvegs.
- Upplýsingar um vatnsástand, flóð og þurrðir, skrælnun, vatnamengun.
- Þau sýna sérstæð náttúrufyrirbrigði, samhengi og kerfi náttúrunnar og eru til leiðbeiningar við náttúruvernd.
- Þau eru til leiðbeiningar við val og skipulag útvistarsvæða, náttúruskoðun og skipulag ferðamála.
- Þau eru nauðsyn við umhverfisskipulagningu vegna vinnslu náttúruauðlinda, mannvirkjagerðar og við mat á mengunarhættum og afmörkun verndarsvæða.
- Þau eru óhjákvæmileg grunngögn við umhverfismat.

Vegna byggingarefna nýtast jarðfræðikort við eftirtalda þætti:

- Við mat á efnisgerð, val á námustæðum og skipulagi vinnslu við öflun margvíslegra efna:
- Stórgryti í sjóvarnir, flóðvarnargarða og aðrar hleðslur.

- Bólstraberg og möl í fyllingar og burðarlög.
- Mulning, möl og sand í steypu.
- Efni til malbikunar.
- Þéttiefni, burðarefni og síuefni í stíflur.
- Við frummat á bergstyrk, hörku og slitþoli efnis.
- Við mat á vinnsluhæfni í nánum, o.fl.

Í heild nýtast jarðfræðikort á ákaflega fjölbreytilegan hátt við skipulag og hvers kyns landnýtingu. Má þar telja eftirtalda þætti:

1. Staðsetning, skipulag og tilhögun mannvirkjasvæða.
2. Efnistaka, staðsetning og aðgengd náma, magn og gæði efnis, vinnsluaðstaða og vinnsluhættir.
3. Landslags- og jarðspjöll af völdum mannvirkjagerðar og efnistöku, nýjar jarðhættur, mengunarhættur og umhverfisáhrif af sömu völdum.
4. Auðlindaspjöll, mengunardreifingu og mengunarvarnir.
5. Jarðvár hvers konar, mannvirkjavernd og aðrar fyrirbyggjandi ráðstafanir.
6. Orkuvinnslusvæði, fallvötn og jarðhita, aðgengd að þeim og nýtingarfyrirkomulag, umhverfisspjöll, grunnvatnsáhrif og veitustæði.
7. Vatnsvinnslusvæði, mengunarhættur, verndarsvæði og veitustæði.
8. Fráveitusvæði, vatnsspjöll og mengunarhættur, vatnsvernd og umhverfisvernd.
9. Náttúruvernd, landslagsvernd, útivist, umferð, samgöngumannvirkni, byggðasvæði og athafnasvæði.
10. Samskoðun allra korttækra þáttu eftir þörfum.

Þjóðfélagsleg og þjóðhagsleg þýðing jarðfræðikorta:

Af framanskráðu má ljóst vera, að jarðfræðikort og þekking á jarðfræði eru veigamiklir og nauðsynlegir þættir í menningu hverrar þjóðar, jafnt í umhverfisþekkingu sem í verkmenningu. Mjög oft þarf að grípa skyndilega til jarðfræðikorta og viðeigandi þekkingu á jarðfræði. Viðeigandi jarðfræðikort þurfa því að vera til, en á þeim er mikill hörgull. Þar þarf úr að bæta. Jörðin er síbreytileg, þó að hægt fari í flestu. Sömuleiðis eru stöðugar framfarir í jarðfræðinni, jafnframt því sem notkun jarðfræðilegra upplýsinga verður stöðugt fjölbreyttari og nákvæmari. Því þarf að endurskoða jarðfræðilega þekkingu okkar í sífelli og í samfelli. Forsenda þess og undirstaða er vönduð og traust jarðfræðikort. Landnýting og umhverfisvernd í nútíma þjóðfélagi, á grundvelli tæknimenningar, hagkvæmni og umhverfisvitundar, stendur á völtum og svikulum grunni án jarðfræðikorta.

HÖFUNDAR:

Tekið saman í september - október 1992 af Freysteini Sigurðssyni, jarðfræðingi og deildarstjóra Jarðfræðikortlagningar á Vatnsorkudeild Orkustofnunar, í samráði við Árna Hjartarson, Skúla Þórhilfsson, Ingibjörgu Kaldal og Elsu G. Vilmundardóttur, jarðfræðinga á Vatnsorkudeild, Kristján Sæmundsson, jarðfræðing og deildarstjóra Jarðfræðikortlagningar á Jarðhitadeild Orkustofnunar, Helga Torfason, jarðfræðing á Jarðhitadeild, og Einar T. Elfasson, verkfræðing og yfirverkefnissstjóra á Jarðhitadeild.

FYLGISKJAL 3

Ljósrit af:

Freysteinn Sigurðsson 1989: **Islande, État actuel de la cartographie géologique**, í: Géochronique, Cartographie Géologique, Société Geologique de France, no.32, s. 22.

GÉOCHRONIQUE

BUREAU DE RECHERCHES
GÉOLOGIQUES
ET MINIÈRES

CARTOGRAPHIE
GÉOLOGIQUE

SOCIÉTÉ
GEOLOGIQUE
DE FRANCE

Novembre 1989

N° 32

imclus dans la carte ;
livré avec la carte ;
livré à part.

- (1) En plus de la notice, un mémoire détaillé est consacré à la géologie de la coupure examinée.
(2) Traité dans la notice explicative.

14-09-89

Tableau comparatif des cartes géologiques de base en Europe de l'Ouest

13. ISLANDE *

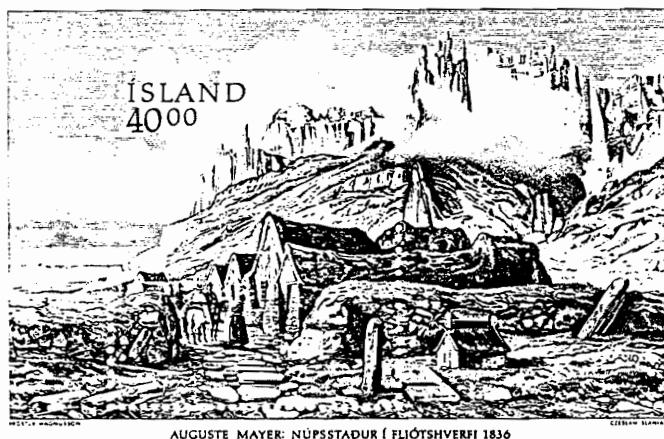
État actuel de la cartographie géologique

L'Islande n'a pas de Service géologique ; il n'y a pas d'autre autorité centrale en Islande, responsable de la cartographie géologique et des recherches géologiques de base qui s'y relèvent, comparables à celles faites dans les Services géologiques opérant dans les autres pays d'Europe.

Le manque d'organisation des

travaux géologiques est la raison principale pour laquelle la cartographie géologique de ce pays n'est ni centralisée ni coordonnée entre les différentes administrations collectant de l'information géologique.

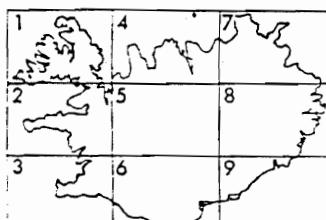
La cartographie est menée en Islande principalement dans deux groupes d'échelle : 1/250 000 - 1/500 000 et 1/50 000 - 1/100 000.

Cartographie à 1/250 000 - 1/500 000

Le levé géologique de ces cartes est assuré par le Muséum d'Histoire naturelle islandais à Reykjavik et les cartes sont publiées en collaboration avec le Service géodésique d'Islande.

La totalité du pays sera couverte par 9 coupures à l'échelle de 1/250 000 dont 7 ont déjà été publiées entre 1956 et 1987 (fig.).

Cartographie à 1/50 000 - 1/100 000

La cartographie de base à 1/50 000 a été nécessairement la préoccupation des principaux utilisateurs eux-mêmes. Quelques réalisations à cette échelle ont été faites par l'Université d'Islande dans le cadre de ses recherches et de ses stages de terrain. Par manque de crédits, ces cartes n'ont pu être publiées.

L'Autorité Nationale de l'Énergie (NEA) a commencé depuis quelques années un programme de cartographie destiné à couvrir les

En raison de modifications nécessaires apportées à la légende, 2 des 5 premières coupures ont été révisées, de sorte que, avec cette nouvelle légende, seules 4 coupures sont vraiment disponibles. Quatre autres feuilles sont presque achevées et paraîtront dans les prochaines années.

Aucune carte générale de l'ensemble du pays à une échelle proche de 1/500 000 n'a été publiée depuis la carte de Thoroddsen en 1901. Mais, la parution d'une carte basée sur la stratigraphie à 1/500 000 est attendue cette année, bientôt suivie par une carte structurale (tectonique, systèmes volcaniques, etc.).

Il existe des cartes séparées pour le substratum, la couverture sédimentaire et pour l'hydrogéologie, dans les zones concernées. Un jeu — trois cartes — pour une coupure en Islande du Sud a été publiée en coopération avec la National Power Company, ainsi que la carte du substratum d'une coupure voisine. Les cartes du substratum de quelques zones géothermiques ont été également compilées, mais elles ne suivent pas la division standard en cou-

pures ni les normes strictes adoptées pour la légende.

La cartographie standard du substratum a été faite sur une zone couvrant environ 20 à 30 coupures. L'achèvement et la publication de ces cartes ont été retardés par une absence à peu près totale de centralisation ; en outre, des différences d'opinion sur la responsabilité de décision entre les ministères et les instituts ont été un obstacle réel à une coordination efficace.

Développement futur de la cartographie géologique

Actuellement aucun plan concret n'a été mis en place pour modifier cette situation, réellement déficiente, dans le sens d'une amélioration.

L'institution annoncée d'un Ministère de l'Environnement pourrait être un premier pas.

Au même moment, la Société Géoscientifique Islandaise a décidé de lancer une consultation

pour entreprendre par la suite une coopération avec le Gouvernement en ce qui concerne l'organisation de la Recherche géologique en Islande.

Ces événements pourraient être le premier indice d'un tour plus favorable pris par la cartographie géologique en Islande.

F. SIGURDSSON, juillet 1988
National Energy Authority

14. ITALIE

Sur la base d'une loi de 1960, le Service géologique d'Italie est l'un des organismes cartographiques de l'Etat italien. Il en découle que la

cartographie géologique officielle du territoire italien est représentée par les cartes éditées et publiées par le Service géologique.

Carte géologique d'Italie à 1/100 000

La couverture cartographique est complète et comporte 277 feuilles (dont 173 sont accompagnées d'une notice), réalisées entre 1884 et 1976. De nombreuses

feuilles étant épuisées, leur réimpression est en cours en attendant que la nouvelle carte à 1/50 000 soit réalisée.

Carte géologique d'Italie à 1/50 000

C'est sur la couverture cartographique à cette échelle qu'une grande partie des efforts du Service géologique est actuellement concentrée. Une première phase expérimentale a conduit à la publication de 11 feuilles (levées dans des régions géologiquement différentes) qui ont servi à la définition des normes pour la réalisation de cette nouvelle carte géologique. A partir d'avril 1989, un Comité technico-scientifique est

chargé d'examiner et d'évaluer les aspects scientifiques et économiques des conventions à conclure avec les Régions, les Universités et les autres organismes publics ou privés susceptibles de collaborer à la réalisation de ce projet. Le Gouvernement italien a d'ailleurs accordé un premier crédit de 80 milliards de lires (soit 40 millions de francs environ) sur trois ans, ce qui devrait pouvoir financer la production de 200 feuilles.

Mare hydrothermale
de Porto di Levante,
à Vulcano,
îles Éoliennes.

SERVICES GÉOLOGIQUES DE L'EUROPE DE L'OUEST

ESPAGNE

ALLEMAGNE
(République Fédérale)
Bundesanstalt für Geowissenschaften und Rohstoffe
Postfach 51 01 03, Stilleweg 2.
D-3000 Hanovre 51
Tél. : 49 511 6430
Fax : 511 643 23 04
Telex : 9 23 730 BGR had

Geologischen Landesamt
Nordrhein-Westfalen.
Postfach 1080.

De-Graff-Strasse 195
D. 4150 Krefeld
Tél. : 49 2151 89 72 00
Fax : 49 2151 89 75 05

FINLANDE

Geological Survey of Finland
SF-2150 Espoo 15
Tél. : 358 04 6931
Fax : 358 0462 205
Telex : 123 185 GEOOSF

FRANCE

Service Géologique National Français
B.P. 6009
45060 Orléans Cedex 2
Tél. : 33 38 64 3097
Fax : 33 38 643990
Telex : B.R.G.M. A 780258 F

AUTRICHE

Geologische Bundesanstalt
Rasumofskygasse 23
A-1031 Vienne
Tél. : 43 222 72 56 74 0
Telex : 132 927

BELGIQUE

Service géologique belge
13, rue Jenner
B1040 Bruxelles
Tél. : 32 2 649 20 94
Fax : 32 2 64773 59
Telex : ECOBEL 21062 B

CHYPRE

Geological Survey Department
Ministry of Agriculture and Natural Resources
Nicosie
Tél. : 357 02 40 23 38

GRÈCE

Secrétariat :
4 Brook Rise
Chigwell. Essex IG7 6AP
Tél. : 1 500 5771

DANEMARK

Institute of Geology and Mineral Exploration
DK-2400 Copenhagen NV
Tél. : 45 1 10 66 00
Fax : 45 1 196 868
Telex : 19999 DANGEO DK

NORVÈGE

Norges Geologiske Undersökelse
Leiv Eriksens Vei 39
P.O. Box 3006 Lade
N-7002 Trondheim
Tél. : 477 90 40 11
Fax : 477 92 16 20
Telex 55417 NG4 N

PAYS-BAS

The Netherlands Geological Survey
Spaarne 17. Postbus 157
2000 AD Haarlem
Tél. : 3123 31 93 62
Fax : 2 35 16 14
Telex : 71105 GEOLD

PORTUGAL

Servicos Geologicos de Portugal
Rua da Academia das Ciencias
19, 2 - 1200 Lisbonne
Tél. : 1 3 46 00 78
Fax : 1346 00 78
Telex : 62 195 GEOMIN P

SUÈDE

Sveriges Geologiska Undersökning
Box 670. S-751 28 Uppsala
Tél. : 46 18 17 90 00
Telex : 76154 GEOSWED S

LUXEMBOURG

Service Geologico d'Italia
Largo S Susanna 13
00187 Rome
Tél. : 6 48 27338 - 6 4 74 46 45
Fax. 64 82 73 38

TURQUIE

Maden Tektik ve Arama Genel Müdürlüğü. Sihye Y.2.
Ankara
Tél. : 42 87 3430
Fax : 4222 82 78
Telex : 42741 MTA TR

FYLGISKJAL 4

Ljósrit af:

Freysteinn Sigurðsson 1992: **Jarðfræðikortlagning á Íslandi**, í: Íslenskar jarðfræðirannsóknir. Saga, ástand og horfur, ritskj. Páll Imsson, Vísindafélag íslendinga, ráðstefnurit III, bls. 229-266.

ÍSLENSKAR JARDFRÆÐIRANNSÓKNIR.
SAGA, ÁSTAND OG HORFUR

ritstjóri
Páll Imsland

Freysteinn Sigurðsson

Jarðfræðikortlagning á Íslandi

Eðli og gerðir jarðfræðikorta

Hvað er jarðfræðikort

Kortmynd jarðfræðilegra upplýsinga. Skilgreiningar og lýsingar á jarðfræðikortum má víða finna í kennslubókum í jarðfræði (t.d. Lehrbuch der Angewandten Geologie 1961) en einnig hafa þau víða verið skilgreind af hálfu jarðfræðistofnanana þeirra erlendis, sem sjá um jarðfræðikortlagningu viðkomandi þjóðlanda (sjá DGU 1978, 1987, NOU 1983, SGU 1986). Síðla stofnun skortir héldendis og hefur þá ekki heldur verið tekin saman nein ákvæðin skilgreining á jarðfræðikortum fyrir Ísland og Íslendinga. Undanfarin tíu ár hefur þó verið leitast við af hálfu kortleggienda að koma á stöðlun og samræmingu við gerð þeirra korta (sjá Jarðfræðafélag Íslands 1988a og staðla Orkustofnunar–Vatnsorkuðeld: Árni Hjartarson og Freysteinn Sigurðsson 1984, Elsa G. Vilmundardóttir og Freysteinn Sigurðsson 1984, Ingibjörg Kádal, Skúli Þíkingsson og Freysteinn Sigurðsson 1984).

Jarðfræðikort er ofanvarp jarðfræðilegra upplýsinga á myndflöt kortblaðsins. Sem slikt er það flatarleg ímynd margviðrar hugmyndar kortleggjaraðs af jarðgerð hins kortlagða svæðis. Hugmynd þessi er afurðin af samsplili þekkingar og reynslu kortleggjaraðs, athugunum hans á svæðinu og öðrum gögnum og loks af jarðfræði svæðisins sjálfs, aðgengd þess og auðsæi. Á 1. mynd er sýnt, hvernig þessir þættir fléttast saman í jarðfræðikort.

Athuganir kortleggjaraðs eru fyrst og fremst gerðar á þeim stöðum, þar sem jarðlögin eru sýnileg og aðgengileg, þ.e. í svokölluðum opnum. Annars staðar eru þau þakín jarðvegi

sem jarðskjálfar, eldfloð, jarðskrið og skriðuöll. Grunnupp-

lysingar um þessar hættur er að finna á jarðfræðikortum.
Síðast en ekki síst má telja neysluvatn, sem unnið er úr grunnvatnsföldanum í jörðinni. Landshættir og loftslag valda því, að yfirborðsvatn er traftt nýtanlegt sem neysluvatn á landinu. Nú munu a.m.k. 80-90% alls neysluvatns hérlandis vera numin úr grunnvatni. Þó grunnvatnini stafi minni hættu af yfirborðsmengun en yfirborðsvatni, þá er það ekki óhult heldur. Verndun grunnvatnsins krefst glöggjar jarðfræðilegar þekkingar.

Af framanskráðu má vera ljóst, að jarðfræðikort eru farsenda svæðaskipulags og landnýtingar. Hér skulu frekuð nokkur atriði í svæðisbundinni landnýtingu: Vatnsbólasvæði, en án vatns prifst engin byggð; efnið náumur, einkum byggingarfefni; mannvirkjagrúnar, þ.m.t. laging samgöngumannvirka; mengun frá sorp- og ruslahaugum; hættusvæði, eins og sprungusvæði og hvers kyns flóðasvæði; útvistarsvæði og ferðamannasvæði.

Mismunandi mælikvarðar hæfa mismunandi stigum í áætlunum, hönnun og frankkvænd við mannvirkjagerð og audlindaeða landnýtingu. Lands- og landshlutakort geta dugað til fyrsta yfirlits, en þó varla meira en til að átta sig á um hvers konar umhverfi er að ræða. Sveðakortin eru grundvallarkort fyrir alla áætlanagerð og skipulagningu. Pau eru þýðingarmest allra kortgerða í tilliti til nýtingar. Staðarkort þarf svo vegna lokhönnunar og framkvæmda á staðnum. A. 5. mynd eru synd helstu áfangastig við rannsóknir og áætlanagerð um nýtingu lands og náttúruauðlinda.

Framþróun fræðanna. Jarðfræðikortin eru einnig undirstaða undir mikinn hluta fræðilegra rannsókna í jarðfræði. Pau veita yfirlit um jarðgerð og hina ýmsu jarðfræðilegu þætti, þ.á. m. uppbýggingu og jarðsögulega tilurð jarðlaganna, tengsl ýmissa jarðfræðilegra fyrirbrigða, innri gerð og eðli jarðlagaga, orsök og eðli jarðrenna auðlinda, hin hindari rök jarðsögunnar og hinna jarðfræðilegu náttúrulögðmála.

Mikill meiri hluti alls jarðfræðilegs starfs byggist að meira eða minna leyti á jarðfræðikortum. Því er sílk korttagning fastur liður í kennslu í jarðfræði á háskólastigi. Jarðfræðikortlagning er líka uppistaðan í mörgum rannsóknar- og prófverkefn-

JARDFRÆÐIKORT AF ISLANDI, MÆLIKVARDAR					
JARDFRÆÐIKORT, MÆLIKVARDAR	Lands- kort	Lands- hluta- kort 1: 250.000	Sveða- kort 1:25.000 1:50.000 1:100.000	Staðar- kort 1: 5.000 1:10.000	
NOTENDUR OG NÝTENDUR	1: 500.000 1: 1.000.000				
1. Vísindamein:					
Jardfræðileg lögnáli og kerfi					
Jarðasaga og jarðgerð					
Jardfræðileg landfræði					
2. Skolar:					
Skólar, almenni Háskólar					
3. Ferðamenn, áhugamenn: Alm. fróðeikur					
Landafræði					
Jarðgerð og landslag					
Sérstakir staðir					
4. Skipuleggjendur:					
Landnýting og skipulag					
Jardvær og hættuseði					
Mannvirkjaskipulag					
5. Auðlindir:					
Ferskvín					
Efnið náumur					
Jardhús					
Vainsali					
Jarðvegur					
6. Mannvirki:					
Byggð og byggjagar					
Samgönguvirkir					
Orkuvirkir					
Nýverandi kortagerð:					
Náttúrufræðistofnun					
Orkustofnun					
Háskóli Íslands					
Aðrir					
Framtíðarskipan:					
Jarðfræðiskarst. og Hf					
Aðrar stoðanar og fyrirt.					

OS 92-09 OS74 FS/EGV

4. mynd

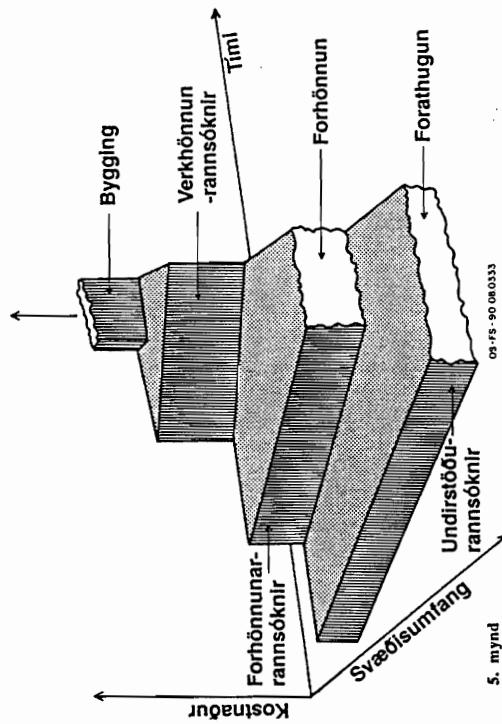
og í þýzkalandi hafa hins vegar veruleg landsvæði verið kortlögð príssvar frá upphafi í þeim mælikvörðum. Miðað við áætlanir jardfræðistofnana á Norðurlöndum á þessum áratug, þá væri hæfilegt að Kortlegja Ísland allt í mælikvárða 1:50.000 á 30-50 árum, ef hógværlega er talið. Hraðinn við kortlagninguna er háður mælikvara, sem von er, því að mestu ræður um vinubörf, hversu mikil kemst á kortblaðið og hvað skal vera á því. Að vísu er ekki beint samband við mælikvárðann, þegar um er að ræða kort af sömu gerð, t.d. svæðiskort. Ekki er fjarfalt verk að kortlegga í 1:25.000 á við 1:50.000, og meira er en fjöldungsverk að kortlegga í 1:100.000 á við 1:50.000.

Jardfræðikortlagning á Íslandi. Hér á landi er engin Jardfræðistofnun og hér er óskipulag á jardfræðikortlagningu. Náttúrufræðistofnun Íslands hefur um priggja áratuga skeið unnið yfirlitskort af landsfjórðungum í mælikvárða 1:250.000. Út eru komin 7 af þeim 9 kortum, sem landið skiptist á. Kröpp kiðr hafa hindrað meiri hrada. Sú skoðun hefur heyst hjá opinberum aðilum, að með þessari kortlagningu séu orðin til jardfræðikort af landinu. Lýsir það mikilli fáfræði að vita ekki betur og þó enn meiri framleypni að láta slika fáfræði í ljós, því að jardfræðikort eru ólík að gerð, eins og greint er hér að framan.

Svæðiskortlagningu hefur hver aðili orðið að sinna eftir sínum þörfum, og þætti það lítl fyrirhyggja í tæknivæddum og sæmilega síðmenntuðum þjóðfélögum. Erlendis hefur verið talinn hagur að svona kortlagningu í tæka til og á opinberum vegum. Gildir það að síjálfsgöðu hérlendis líka, þó landið sé strijálbýlt og hugsunarháttur sumra þegnarra mótaður af fjarlægðinni frá öðru fólk.

Háskóli Íslands hefur um nokkurt skeið staðið að kortlagningu á sínum eigin vegum, bæði sem prófverkefni og rannsóknarverkefni. Fjárskortur hefur hindrað útgáfu. Á Orkustofnun hefur verið unnið töluvert að gerð svæðiskorta vegna nýtingar orkuinda. Vatnsorkudeild Orkustofnunar hóf stöðlun á gerð og útgáfu jardfræðikorta í mælikvárða 1:50.000 á árinu 1982 og hefur verið unnið að því síðan í samráði við aðra kortleggjendur á landinu.

Vatnsorkudeild og Landsvirkjun hafa í samvinnu unnið að

um, og þá ekki einungis innlendra manna. Fjöldii útlendinga hefur þar lagt hönd á plóginn hér á landi.

Kortleggjendur og útgáfa

Tilhögun erlendis. Í nágrennalöndum okkar hefur jardfræðikortlagning um langt skeið verið í höndum sérstakra opinbera Jardfræðistofnana (Danmarks Geologiske Undersøgelse, Norwegian Geological Undersökelse, Sveriges Geologiska Undersökning, British Geological Survey, Geological Landesamt (í þýsku löndunum), Service Géologique National Français, o.s.frv.). Pessum stofnunum var flestum komið á fót á síðari hluta 19. aldar. Geta má þess til gamans, að Th. Kierulf, sem hér var á ferð um miðja 19. öld, varð fyrsti forstöðumaður NGU.

Pessar stofnanir viðna almennt að svæðakortlagningu í mælikvárða 1:20.000-1:100.000, en auch þess að yfirlitskortum í mælikvárða 1:200.000-1:500.000. Misjafnt er nokkuð, hversu kortlagningu þessara landa hefur miðað. Í hinum stríjalbýlli löndum, eins og Noregi og Svíþjóð, hefur ekki enn land allt verið til hlítar kortlagt í svæðiskortakvarða. Á Bretlandseyjum

FYLGISKJAL 5

Ljósrit af:

Sigurður Þórðarson 1990: **Virkjanleiki vatnsins**, í: Vatnið og landið, vörp, erindi og ágrip, ritstj. Guttormur Sigbjarnarson, Vatnafræðiráðsetfna haldin 22.-23. október 1987 í tilefni 40 ára afmælis Vatnamælinga og 20 ára afmælis Orkustofnunar. Tileinkuð Sigurjóni Rist vatnamælingamanni sjötugum, bls. 231-246.

VATNIÐ OG LANDIÐ

Ávörp, erindi og ágrip

Ritstjóri: Guttormur Sigbjarnarson

Vatnafræðiráðstefna haldin 22. - 23. október 1987
í tilefni 40 ára afmælis Vatnamælinga
og 20 ára afmælis Orkustofnunar

Tileinkuð Sigurjóni Rist vatnamælingamanni sjötugum

ORKUSTOFNUN
Reykjavík 1990

VIRKJANLEIKI VATNSINS

Sigurður Þórðarson
Verkfræðistofa Sigurðar Thoroddsen hf.
Ármúla 4, 108 Reykjavík

Kortlagning jarðfræðilegra þáttá er mjög mikilvæg með tilliti til staðsetningar mannvirkja, grundunar þeirra og efnistöku byggingarefnis. Sömu leiðis er kortlagningin mikilvæg til þess að meta leka úr lónum, og almennt til að fá upplýsingar um grunnvatn á virkjunarsvæðunum.

Yfirlitskort við jarðfræðikortlagningu eru í mælikvarða 1:250.000 og eru þau til af öllu landinu en eru í endurskoðun miðað við nýjan staðal. Jarðfræðikort sem henta virkjunarrannsóknum eru talin hæfileg í mælikvarða 1:50.000 til 1:100.000 eftir rannsókna- og hönnunarstigi. Kortlagningin í mælikvarða 1:50.000 er því miður allt of skammt á veg komin (mynd 2). Er ljóst að stórátak þarf til þess að koma jarðfræðikortlagningu landsins í viðunandi horf.

VIRKJANLEIKI VATNSINS

Sigurður Þórðarson
Verkfræðistofa Sigurðar Thoroddsen hf.
Ánnúla 4, 108 Reykjavík

INNGANGUR

Vatnsorkan er ein af náttúruauðlindum Íslands. Hún hefur þá eiginleika umfram flestar aðrar náttúruauðlindir að endurnýjast í sifellu. Verðmæti hennar er þess vegna þeim mun meira því lengur sem hún er í notkun. Með öðrum orðum því fyr sem virkjað er því meiri verðmæti, svo fremi að virkjun orkunnar sé hagkvæm.

Til þess að unnt sé að nýta þessa miklu náttúruauðlind landsins á hagkvæman hátt þurfa ákveðin skilyrði að vera fyrir hendi og mikil og góð þekking á þessum skilyrðum svo og eðli vatnsorkunnar.

Fyrstu hugmyndir um nýtingu fallvatna Íslands til raforkusframleiðslu komu fram skömmu fyrir síðustu aldamót og fyrsta rafstöðin tók til starfa í Hafnarfirði 1904 (Sigurjón Rist 1956). Á næstu árum á einfaldum vorum reistar nokkrar smávirkjanir, svo kallaðar bændavirkjanir, en samtímis hugðu menn að virkjun stóru vatnsfallanna með það fyrir augum að virkja þau til notkunar fyrir stóriðju. Nokkrar mælingar voru gerðar á þessum árum til þess að meta orkuna í fallvötnunum en þær voru fáar og stopular. Ekkert varð þá úr hugmyndum manna um virkjun til stóriðju eins og öllum er kunnugt.

Sumarið 1918 voru settir upp um 20 vatnshæðarmælar á vegum Vegagerðar ríkisins. Var þetta gert að tilhlutan svokallaðrar Fossanefndar sem skipuð var 1917, en hún skyldi afla sem ítarlegastra upplýsinga og skýrslna um fossa landsins og nota-gildi þeirra. Með þessum vatnamælingum var lagður fyrsti grunnur að því að meta virkjanlegt afl á Íslandi.

Út frá þessum mælingum meðal annars áætlaði Jón Þorláksson verkfræðingur að nýtanlegt vatnsafl

á Íslandi væri um 26 TWh/a.

Jón Þorláksson (1919) gerði sér mjög ljósa grein fyrir mikilvægi vatnamælinga eins og ljóslega kemur fram í ritgerð hans "Vatnsorka á Íslandi og notkun hennar" sem birtist í nefndaráliti meirihluta Fossanefndarinnar, en þar segir hann:

"Og ekki nægir að mæla rennslið einu sinni því það breytist stöðugt, og þarf því að framkvæma stöðugar mælingar í langan tíma, mörg ár, ef fullkomin mæling á vatnsaflinu á að fást."

Stjórnvöld höfðu þá ekki skilning á mikilvægi vatnamælinga og þess vegna er nú verið að halda upp á 40 ára afmæli vatnamælinga í stað nær 70 ára afmælis.

Eftir að samfelldar vatnamælingar hófust 1947 gerði Sigurður Thoroddsen verkfræðingur áætlanir um vatnsafl Íslands. Árið 1952 áætlaði hann það um 38 TWh/a og síðar árið 1962 taldi hann að nýtanlegt vatnsafl á Íslandi væri um 35 TWh/a (Sigurður Thoroddsen 1952, 1962).

Þessar fyrstu áætlanir um vatnsafl Íslands voru gerðar með ófullkomnum gögnum. Þegar Jón Þorláksson gerði sínar áætlanir um vatnsaflíð mátti heita að einu tiltæku gögnin væru uppdrættir danska herforingjaráðsins í mælikvarða 1:100.000, nokkrar vatnsrennslismælingar og veðurfarsskýrslur á nokkrum stöðum.

Þegar Sigurður Thoroddsen gerði sínar áætlanir höfðu komið fram ný kort í mælikvarða 1:50.000 og reglulegar vatnamælingar höfðu hafist þannig að áætlanir hans byggðu á mun betra grunni en áætlanir Jóns Þorlákssonar. Samt sem áður voru gögn þau sem Sigurður Thoroddsen hafði, ófullkomin miðað við þau gögn sem tiltæk eru núna.

NÝTANLEG VATNSORKA

Nú er talið að tæknilega virkjanleg vatnsorka á Íslandi sé um 64 TWh/a (Haukur Tómasson 1981). Stór hluti þessarar vatnsorku er mjög óhagkvæmur og því er mjög ólíklegt að sá hluti verði nýttur í fyrirsjáanlegri framtíð. Nokkrir virkjunarstaðir verða vart virkjaðir vegna náttúruverndarsjónarmiða enda þótt þeir séu tæknilega hagkvæmir. Má benda á virkjun Gullfoss sem dæmi um slíkan stað. Sums staðar er unnt að sveigja virkjanatilhaganir að náttúruverndarsjónarmiðum þannig að megin hluti orkunnar fáist við hina nýju tilhögun. Þegar tekið hesur verið tillit til þessara þátta verða estir um 31 TWh/a af nýtanlegri vatnsorku og er það ekki langt frá þeim hugmyndum sem eldri áætlanir gerðu ráð fyrir þótt forsendur og fyrilliggjandi gögn séu önnur nú en voru þá. Nú hefur verið virkjaður um sjöundi hluti af þessu eða rúmar 4 TWh/a.

Við ákvörðun á nýtanlegu vatnsföllum þarf að taka tillit til margra samverkandi þátta. Forsendur vatnsafslsins eru vatnsrennslí og fallhæð.

Vatnamælingar mæla rennsli hinna ýmsu áa (sbr. grein Árna Snorrasonar í þessu riti). Sjaldnast er vatnshæðarmælir nákvæmlega á þeim stað þar sem vatnið er að lokum tekið til virkjunar og stundum ekki einu sinni við þá á sem fyrirhugað er að virkja. Þess vegna er túlkun vatnamælinganna og umreikningar rennslis til fyrirhugaðra virkjunarstaða mikilvæg og nauðsynleg forsenda þess að vatnsrennslíð verði ákvarðað með fullnægjandi nákvæmni. Skiptir þá ekki einungis máli meðalrennslí áんな heldur einnig dreising rennslisins innan ársins svo og breytilegt rennslí milli ára. Einnig þarf að meta líkindi á óvenjulegum vatnsárum sem ef til vill koma ekki beint fram af þeim rennslisröðum sem liggja fyrir.

Upplýsingar um fallhæðir fást við landmælingar og kortagerð. Nákvæmniskortlagning er nauðsynleg til þess að geta metið hagkvæmni virkjana. Venjulega er miðað við að nauðsynlegt sé að hafa kort af virkjunarsvæðinu í mælikvarða 1:20.000 eða 1:25.000 með 5 m hæðarlínum.

Kortlagningin er langt komin á helstu vatnsvæðum landsins en þó vantar enn kort af

nokkrum svæðum til þess að unnt sé að fá fullkomna mynd af vatnsaflinu. Áberandi er kortleysi á Norð-austurlandi og Norðurlandi vestra, miðhállendi Norðurlands og svæði umhversis Hverfisfljót (mynd 1). Meiri hluti teiknaðra korta hafa verið unnin í tengslum við fyrirhugaðar virkjanir og eru þau því aðallega af stóru vatnsföllunum og umhverfi þeirra.

Nauðsynlegt er að fylla upp í þau skörð sem hafa myndast í kortagerðina og láta mæla þá staði sem setið hafa á hakanum fram til þessa.

Kortlagning jarðfræðilegra þálta er mjög mikilvæg með tilliti til staðsetningar mannvirkja, grundunar þeirra og efnistöku byggingarchnis. Sömuþeiðis er kortlagningin mikilvæg til þess að meta leka úr lónum, og almennt til að fá upplýsingar um grunnvatn á virkjunarsvæðunum.

Yfirlitskort við jarðfræðikortlagningu eru í mælikvarða 1:250.000 og eru þau til af öllu landinu en eru í endurskoðun miðað við nýjan staðal. Jarðfræðikort sem henta virkjunarrannsóknum eru talin hæfileg í mælikvarða 1:50.000 til 1:100.000 eftir rannsókna- og hönnunarstigi. Kortlagningin í mælikvarða 1:50.000 er því miður allt of skammt á veg komin (mynd 2). Er ljóst að stórátak þarf til þess að koma jarðfræðikortlagningu landsins í viðunandi horf.

Hér að framan var því haldið fram að verðmæti vatnsorkunnar væri því meira því fyrr sem hún væri tekin í notkun, svo framarlega sem virkjun væri hagkvæm. En til þess að virkjun sé hagkvæm þarf að vera markaður fyrir rafmagnið og má segja að einn mikilvægasti þátturinn við ákvörðun virkjana sé raforkumarkaðurinn. Án hans er raforkan einskis virði og ef virkjað er án þess að unnt sé að selja rafmagnið verður vatnsorkan ekki auðlind heldur byrði á þjóðarbúinu.

LEIÐSÖGN MARKAÐARINS

Markaðurinn þarfnað rafmagns á vissum tíum og er það breytilegt eftir notendum. Svokallaður almennur markaður sem samanstendur af heimilisnotkun og notkun í ýmsum atvinnurekstri, sveiflast mikið innan sólarhringsins; meiri notkun á daginn en á nótturni. Um helgar er minni notkun en á